

Mesijansko Biblijska Studija - 082
DEMONOLOGIJA: DOKTRINA O
PALIM ANĐELIMA

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

PREVOD NA SRPSKI JEZIK

DEMONOLOGIJA: DOKTRINA O DEMONIMA

MBS082

Dr. Arnold Fruchtenbaum

Obucite svu bojnu opremu Božiju, da se mognete odupreti lukavstvima đavlovim. Jer nije nam boriti se protiv krvi i tela, nego protiv poglavarstava, protiv vlasti, protiv vladarā tame ovoga sveta, protiv zlih duhova po nebesima.

(Efescima 6:11-12)

UVOD

Engleska reč „demon“ dolazi od Grčke reči **daimonia**. Ova Grčka reč upotrebljena je šezdeset puta u Novom Zavetu; devetnaest puta u jednini i četrdeset jedan put u množini. Demonologija je stoga; Doktrina o Demonima ili Doktrina o Palim Anđelima.

Postoji pet uobičajenih pogrešnih zamisli o demonima koje bi trebalo da se pomene kao uvod u ovu temu. Razlog zašto su ta verovanja pogrešna postaće očigledan dok kroz ovu studiju budemo istraživali šta Biblija kaže o demonima. Za sada, biće dovoljno da samo pomenemo tih pet pogrešnih gledišta.

Prvo pogrešno gledište jeste da demoni zapravo ne postoje. To je, naravno, gledište mnogih prirodoslovaca i skeptika Biblije, kao i gledište većine nevernika. Drugo pogrešno gledište jeste da demoni nisu osobnosti, nisu ličnosti, već se radi o zlim pojavnostima, o emanacijama bez osobnosti. Drugim rečima, oni su jednostavno uticaji, ili nekakve sile, ali nisu bića koja imaju ličnost.

Treće pogrešno gledište jeste da su demoni odgovorni za svaki greh. Ovo je pogrešno viđenje stvari koje ponekad imaju čak i vernici, koji veruju da je svaki greh koji su počinili prouzročen ili od demona, ili od Satane; odatle i dolazi čest izraz: „đavo je kriv što sam to učinio“. Ponekad, naravno, đavo može biti kriv da osoba „učini“ nešto pogrešno, ali u većini slučajeva, osoba je sama odgovorna za ono što čini, a ne đavo.

Četvrto pogrešno gledište uči da su demoni odgovorni za svaki oblik fizičke slabosti, ili bolesti. Neke fizičke slabosti jesu prouzročene od demona, ali nikako sve.

Peto pogrešno gledište jeste da su demoni odgovorni za svaki oblik mentalne slabosti, ili bolesti. Ponovo, za neke oni jesu odgovorni, ali nisu sve mentalne slabosti prouzročene od demona.

Ovo su pet pogrešnih pogleda kojih se ljudi drže kada govorimo o demonima. Istinu ćemo razlagati tokom izlaganja ove studije.

I. POSTOJANJE DEMONA

„Da li Biblija uistinu uči da demoni postoje?“ Odgovor je: „Da.“ Biblija uči da demoni postoje, a ovo je moguće uvideti na tri načina.

A. Po Svakom Piscu Novog Zaveta

Prvo, postojanje demona pominje svaki pisac iz Novog Zaveta, osim autora Poslanice Jevrejima, koji pominje Satanu, poglavara demona.

Matej pominje demone u Matej 4:24; 8:16, 28, 31, 33; 9:32, 34; 11:18; 12:22, 24; 15:22; 17:18.

Marko pominje demone u Marko 1:32, 34; 3:15, 22; 6:13; 7:26, 30; 9:38; 16:9.

Luka je napisao dve knjige Novog Zaveta i pominje demone u obe dve. U Evanđelju po Luki, demone nalazimo u Luka 4:33; 7:33; 8:2, 27, 35, 36, 38; 9:1, 49; 11:15. U svojoj drugoj knjizi, Dela Apostolska, Luka takođe pominje demone u Delima 5:16; 8:7; 16:16-18; 19:12-16.

Jovan je napisao sveukupno pet knjiga Novog Zaveta, a pominje demone u tri od tih pet knjiga: u Evanđelju po Jovanu 8:48-49, 52; 10:20-21; I Jovanova 4:1-3; i Knjiga Otkrivenja 8:10-11; 9:1-21; 12:7, 9; 16:13-14; 18:2.

Pavle, koji je napisao većinu Knjiga Novog Zaveta pominje demone u tri knjige: u I Korinćanima 10:20-21; Efescima 6:12; I Timoteju 4:1.

Jakov pominje demone u Jakovljeva 2:19; 3:15.

Petar pominje demone u II Petrova 2:4.

Konačno, Juda pominje demone u Judina 6.

Svaki autor Novog Zaveta pominje demone negde u svom pisanju sa jednim izuzetkom, nepoznati autor Poslanice Jevrejima. Ovaj pisac, međutim, pominje Satanu, pa ako veruje u postojanje Satane, očigledno je da veruje i u postojanje demona.

B. Po Podučavanju i Po Delima Isusa

Drugi način da se pokaže da Biblija podučava postojanje demona jeste putem činjenice da Ješua (Isus) prepoznaje postojanje demona na dva načina.

Prvo, on je učio da demoni uistinu postoje (Matej 7:22; 10:8; 12:27-28; 25:41; Marko 7:29; 16:17; Luka 10:20; 11:18-20; 13:32). Drugo, on očigledno prepoznaje postojanje demona zato jer je isterivao demone. Sama činjenica da je Ješua isterivao demone demonstrira, putem Njegovih dela, da je On podučavao postojanju demona (Matej 12:22-29; Marko 1:39; 5:1-20; Luka 4:35, 41; 8:29-33; 9:42; 11:41). Očito, Ješua je prepoznavao postojanje demona i po Njegovom podučavanju, i po Njegovim delima.

C. Po Prepoznavanju Učenika

Treći način na koji Biblija jasno uči postojanju demona jeste taj što su učenici, i oni unutar i oni izvan apostolske grupe, prepoznavali postojanje demona. Apostolska grupa prepoznala je postojanje demona, prema Matej 10:1. Izvan apostolske grupe, sedamdeset učenika prepoznalo je postojanje demona (Luka 10:17).

Stoga, uopšte nije upitno to da Biblija jasno uči postojanju demona.

II. IMENA DEMONA

Demoni su nazvani brojnim imenima u Pismima. Ovu temu ćemo ispitati u dve kategorije: prvo, imena Starog Zaveta; i drugo, imena iz Novog Zaveta.

A. Imena iz Starog Zaveta

Sveukupno ima dvanaest imena iz Starog Zaveta koja se koriste vezano za demone.

Prvo, nazivaju se **zli anđeli** (Psalam 78:49), zato šta oni to jesu. Reč anđeo znači „glasnik“, a oni su glasnici Satane, koji se naziva „Zli“.

Drugo, nazivaju se **sinovi Božiji**. Gde god se taj izraz koristi u Starom Zavetu, uvek se odnosi na anđele. Ponekad se odnosi na dobre anđele, ali se može odnositi i na zle anđele, ili demone (Postanak 6:2, 4).

Treće ime iz Starog Zaveta je **shedim**, Jevrejska reč koja znači „vladati“, ili „biti gospodar“. Koristi se za demone u Ponovljenom Zakonu 32:17, i u Psalmu 106:37. Ovo ime naglašava želju demona da gospodare nad, ili da vladaju nad osobom, da li iznutra, tako da se nastane u osobi, ili da kontrolišu osobu i njene aktivnosti izvana.

Četvrto ime u Starom Zavetu jeste **seirim**, a ime se odnosi na demone koju uzimaju obličje jarca. Kao što ćemo posle videti, demoni se pojavljuju u obličju poput životinja. Neki imaju obličje jarca, i ti se nazivaju **seirim**. Nije slučajno da satanske grupe često za svoj simbol uzimaju glavu jarca. Ovo ime se koristi kada se govori o demonima u Jevrejskom tekstu u Levitskom Zakonu 17:7; II Letopisa 11:15; Isaija 13:21; 34:14.

Peto ime u Starom Zavetu je **lilit**, Jevrejska reč koja se odnosi na noćnog demona, ili na „demona noći“. Koristi se za demone u Jevrejskom tekstu Isaije 34:14.

Šesto ime u Starom Zavetu je **zao duh** (I Samuilova 16:14-16, 23-24; 18:10; 19:9), a ime naglašava ono šta je demon po svojoj prirodi. Demon je duhovno biće, ali zlo duhovno biće; palo biće.

Sedmo ime u Starom Zavetu je **lažljivi duh** (I Carevima 22:21-22), termin koji karakteriše ono šta demoni jesu: oni su lažovi; oni su okarakterisani neistinom.

Osmo ime u Starom Zavetu jeste **poznati duh** (Ponovljeni Zakon 18:11; Isaija 8:19; 19:3). Ovo ime se koristi za demone koji su uključeni u veštičarenje, spiritualizam, i u stvari te vrste. Demoni koji se otkrivaju kroz medije, gatare, i veštice su poznati, ili familijarni duhovi.

Deveto ime u Starom Zavetu jeste **gad**, a znači „bogatstvo“. Ovo je demon sreće i bogatstva koji se pominje u Isaija 65:11.

Deseto ime u Starom Zavetu jeste **meni**, a znači „sudbina“; i ovo ime, takođe, nalazimo u Isaija 65:11.

Jedanaesto ime u Starom Zavetu je **elilim** (Psalam 96:5). Ovo se često na Engleskom prevodi kao „idoli“, ali se zapravo ime odnosi na demone idolopoklonstva. Iza idolopoklonstva uvek je delovanje demona, a oni demoni koji su posebno uključeni u delo idolopoklonstva nazivaju se **elilim**.

Dvanaesto ime u Starom Zavetu jeste **ketev** (Psalam 91:6), a to je Jevrejska oznaka koja označava „uništenje“. Odnosi se na one demone koji su uključeni u delo uništavanja.

B. Imena iz Novog Zaveta

Postoje četiri kategorije imena koje nalazimo u Novom Zavetu.

1. Imena Koja Sadržavaju Isti Koren u Grčkom

Prva kategorija su ona imena koja sadržavaju u sebi isti Grčki koren za reč „demon“. Značenje korena za demon je „inteligencija“. Demoni su inteligentna bića, a ova korenska reč za demona upotrebljena je sedamdeset devet puta u Novom Zavetu.

Od ovog temeljnog korena za reč demon, sveukupno se razvilo šest različitih oblika. Prvi oblik je **daimon** (Matej 8:31), a to znači „zla sila“. Drugi oblik je **daimonion**. Ovo je najosnovnija reč za demona, a koristi se sveukupno šezdeset tri puta. Jedan primer je Luka 4:33. Treći oblik korena je **daimoniodes**, a znači „demoniski“, i upotrebljen je samo jednom (Jakovljeva 3:15). Četvrti oblik je **daimonizomai**, a znači „biti kontrolisan od demona iznutra“. Ovo se koristi trinaest puta, a jedan takav slučaj je Matej 4:24. Peti oblik je **deisidaimonesteros**, a znači, „imati izuzetno poštovanje prema demonima“. Ovo naglašava okultni svet i koristi se samo jednom (Dela 17:22). Šesti oblik je **deisdamonis**, a znači „obožavanje demona“. I ovo je, takođe, jako snažno povezano sa okultnim svetom i koristi se samo jednom (Dela 25:19).

2. Imena Koja Sadržavaju „Duh“

Druga kategorija demonskih imena su ona koja sadržavaju reč **duh**. Reč duh se koristi sveukupno četrdeset šest puta u vezi sa demonima, a postoje pet različitih imena. Prvo je **zli duh** (Luka 7:21; Dela 19:12-16). Drugo je **nečisti duh** (Matej

10:1; 12:43; Marko 1:27; 3:11; 5:13; Dela 5:16; 8:7; Otkrivenje 16:13). Treće je **opaki duh** (Luka 11:26). Četvrto je **prevarni duh** (I Timoteju 4:1). Peto ime kombinuje „duh“ i „demon“ zajedno, poput **duhovi demona** (Otkrivenje 16:14).

3. Anđeli

Treća kategorija imena za demone jeste **anđeli**. Reč **anđeo**, znači „glasnik“, a o demonima se govori kao o **anđelima**, zato šta oni takođe jesu glasnici, anđeli Satane (Matej 25:41; Otkrivenje 12:7-9).

4. Razaranje

Četvrta kategorija je ime **razaranje**. Ovo je ime demona **bezdana**, prema Otkrivenju 9:11. Njegovo Jevrejsko ime je **Avadon**, a njegovo Grčko ime je **Apolion**. Bez obzira da li se koristi Jevrejsko ili Grčko ime, značenje je isto: **razarač, uništavač**.

III. OSOBNOST DEMONA

„Jesu li demoni samo pojavnosti, ili uticaji, ili sile? Ili da li Biblija uči da demoni imaju osobnost?“ Tri su atributa, karakteristike osobnosti. Ukoliko može da se dokaže da nešto ima sve tri ove karakteristike, tada je to nešto osoba. Ove tri karakteristike su: intelekt, osećaji i volja.

A. Intelekt

„Da li demoni imaju intelekt?“ Odgovor je, „Da.“ Ovo je očigledno na šest različitih načina: prvo, demoni znaju ko je Isus (Marko 1:24); drugo, demoni znaju za svoju buduću osudu (Matej 8:28-29); treće, demoni znaju i Pavla i Isusa (Dela 16:16-17; 19:15); četvrto, demoni znaju **da je Bog jedan** (Jakovljeva 2:19); peto, demoni imaju falsifikovani sistem doktrine (I Timoteju 4:1, 3); i šesto, demoni imaju sposobnost da komuniciraju govorom (Luka 4:34-35, 41; 8:28-31). Jako jasno, demoni poseduju intelekt, prvi atribut osobnosti.

B. Osećaji

„Da li demoni imaju osećaje?“ Odgovor je, „Da.“ Ovo se može videti na dva načina: prvo, oni imaju osećaje besomučnosti i gneva (Matej 8:28); drugo, oni imaju osećaj straha (Matej 8:29; Jakov 2:19). Tako da demoni imaju drugi atribut, osećaje.

C. Volja

„Da li demoni poseduju volju?“ Ponovo, odgovor je, „Da.“ A ovo može da se vidi na tri načina: prvo, imaju volju da mogu da upute zahtev (Matej 8:31; Luka 8:32); drugo, imaju volju da vrše zapovedi i uputstva (Marko 1:27; Luka 4:35-36); i treće,

imaju volju da napuste osobu, da traže novo mesto, ili da se vrate na mesto gde su prethodno živeli (Matej 12:43-45). Svi ovi pokazatelji dokazuju vršenje volje. Demoni imaju sva tri atributa osobnosti; intelekt, osećaje, i volju, i to pokazuje da demoni imaju osobnost.

D. Lične Zamenice

Ima još jedan način na koji se može pokazati da demoni imaju osobnost. Kada Novi Zavet govori o demonima koriste se lične zamenice. Nikada se o demonima ne govori kao o „nećem“, šta bi bilo sasvim normalno ukoliko su demoni nekakve pojavnosti. Umesto toga, tekst koristi zamenice **mi, nas, oni, njihov, ja, i mene**, kada se govori o demonima (Marko 5:6-13; Luka 8:28-30).

Tako da ove lične zamenice, kao dodatak atributima intelekta, osećaja, i volje, jasno pokazuju da su demoni stvarne osobnosti.

IV. POREKLO DEMONA

Kada govorimo o poreklu demona biće neophodno da ih razdvojimo u dve kategorije: demoni koji su slobodni, i demoni koji su ograničeni. U konačnici, obe ove vrste demona, i slobodni i ograničeni, imaju isto poreklo, oni su anđeli koji su pali sa zajedno sa Satanom u vremenu njegovog Pada. Svi demoni su izvorno bili slobodni demoni, ali neki od njih su sada zatočeni. Biće neophodno da učinimo ovo razlikovanje.

A. Poreklo Slobodnih Demona

1. Demoni i Pali Anđeli su Jedni Te Isti

Da bismo razumeli poreklo slobodnih demona neophodno je da prepoznamo da su demoni i pali anđeli jedni te isti, to jest da se ne radi o dve različite kategorije bića. Da se radi o istim bićima vidljivo je na pet načina.

a. Isti Odnos Prema Satani

Prvi dokaz je taj što je i za demone i za pale anđele rečeno da imaju istovetan odnos sa Satanom. Ovaj odnos se pred nas stavlja na četiri načina. Prvo, Satana, koji je anđeo, naziva se **princ demona** (Matej 12:24). Ovo nam ukazuje da su oni koji njega slede anđeli. Drugo, Satana ima izuzetno dobro organizovan poredak, ili red anđela (Efescima 6:11-12), i razumno je pretpostaviti da taj pali red anđela jesu demoni. Treće, o njima se govori kao o đavoljim anđelima (Matej 25:41) a gotovo da je očigledna verovatnoća da su to upravo demoni. Četvrto, oni se takođe nazivaju i anđelima Satane (Otkrivenje 12:7-9), i ovo, na isti način, ukazuje da su oni isto što i demoni. Ova četiri odlomka pokazuju da pali anđeli i demoni imaju istovetan odnos prema Satani, ali nam i posredno izražavaju da se radi o jednim te istim bićima.

b. Ista Suština Bića

Drugi dokaz da su pali anđeli i demoni jedna te ista bića jeste da imaju istu suštinu svoga bića; oboje su duhovna bića.

c. Iste Aktivnosti

Treći dokaz je da i pali anđeli i demoni provode istovetne aktivnosti u tome da obe grupe traže da uđu u ljude, i obe grupe ratuju protiv ljudi i protiv Boga. Pali anđeli to čine (Otkrivenje 9:1-2, 11, 13-15), i demoni čine istu stvar (Otkrivenje 9:3-10, 16-21). Ovo ukazuje da su pali anđeli i demoni jedni te isti.

d. Isto Prebivalište

Četvrti dokaz da su pali anđeli i demoni jedni te isti jeste taj da obe grupe dele isto prebivalište, vazduh; oni prebivaju u atmosferskim nebesima (Efescima 2:2; 6:12; Otkrivenje 12:7-12).

e. Isti su Unutar Biblijskog Teksta

Peti dokaz da su demoni i pali anđeli jedni te isti jeste to što u svim Biblijskim tekstovima nalazimo ili pale anđele ili demone, ali nikada jedne i druge zajedno. Niti jedan jedini stih ne pominje pale anđele i demone istovremeno, a svaki primenjivi odlomak govori ili o jednim, ili o drugima.

Kako bi razumeli poreklo slobodnih demona, trebalo bi upamtiti da su pali anđeli i demoni jedna te ista bića. Kada jednom ovo razumemo, tada poreklo slobodnih demona takođe možemo da razumemo. Slobodni demoni, a to su pali anđeli, svoje poreklo vuku iz vremena Pada Satane, i to tako da su to anđeli koji su pali zajedno sa Satanom.

2. Rezultati Pada Satane na Anđelima

Jezekilj 28:11-19 opisuje Pad Satane, koji je pao zbog **mnoštva trgovanja svojih** (stih 16). Ono šta Jevrejska terminologija daje naslutiti jeste da je Satana išao od jednog anđela do drugog klevećući Boga, kako bi privukao ka sebi odanost anđela. Neki od ovih anđela su bili prevareni satanskim lažima: kako bi on mogao da ispuni onih pet **Ja ću**, uključujući i želju da bude poput Boga (Isaija 14:12-14).

Neki anđeli su bili uvereni Satanskim tvrdnjama, ali većina nije. Oni koji su bili uvereni od Satane su oni koji su pali zajedno sa njim. Sada su oni demoni koji su slobodni i iznose ponude Satane.

Postoje tri rezultata pada ovih anđela: prvo, oni su izgubili svoju izvornu svetost; drugo, postali su izopačeni u svojoj prirodi i u svom vođenju, baš onako kako razna Staro Zavećna i Novo Zavećna imena za demone to i pokazuju; i treće, ovi anđeli su postali demoni Satane.

B. Poreklo Zatočenih Demona

Kada govorimo o poreklu zatočenih demona, drugo razlikovanje treba da bude učinjeno, zato što postoje dve kategorije zatočenih demona: privremeno zatočeni demoni i trajno zatočeni demoni.

1. Privremeno Zatočeni Demoni

Neki demoni su privremeno zatočeni nakon šta su isterani, izbačeni iz osobe. Demon, **Legija**, iz Luka 8:31 nije želeo da bude poslan u mesto zatočeništva i tražio je da mu bude dopušteno da umesto toga ide u svinje. Neki su privremeno zatočeni nakon isterivanja, a onda posle budu opet pušteni.

Mnogi drugi su u sadašnjem vremenu privremeno zatočeni, ali će biti pušteni za poseban sud u vremenu Velike Nevolje. Otkrivenje 9:1-11 govori o puštenim demonima na period od pet meseci kako bi mučili ljude do jako teškog stepena, ali ne do smrti. A Otkrivenje 9:13-21 govori o puštanju dve stotine miliona demona u svrhu da se pobije jedna trećina celokupne svetske populacije.

Mesto privremenog zatočeništva za ove demone jeste **Bezdan**. Neki su zatočeni tamo sada i biće pušteni tokom vremena Velike Nevolje; dok su drugi privremeno zatočeni tamo nakon šta su izgonjeni, a da bi posle bili pušteni kako bi ponovo radili za Satanu.

2. Trajno Zatočeni Demoni

Druga kategorija zatočenih demona jesu demoni koji su zatočeni trajno i nikada neće biti pušteni, već će preći direktno u Ognjeno Jezero. Ima tri ključna odlomka koja govore o ovim trajno zatočenim demonima.

a. Postanak 6:1-4

Veliko područje rasprave među vernicima jeste to da li se ovaj odlomak odnosi na anđele ili ne. Svrha ovog dela jeste da pokaže da se odnosi na anđele, zapravo, i to na anđele koji su sada trajno zatočeni. Kako bi ovo dokazali biće neophodno da prostudiramo ove stihove frazu po frazu do detalja.

(1) Umnažanje Čovečanstva: Postanak 6:1

I dogodi se, kada su ljudi počeli da se množe po površini zemaljskoj i kćeri im se rađale.

Stih 1 naglašava umnažanje čovečanstva pre Potopa. Jevrejska reč za **ljudi**, koja se ovde koristi jeste generička, uopštena, i odnosi se na čovečanstvo općenito, a to uključuje i muškarce i žene. Reč, sama po sebi, ne može da bude ograničena samo na sinove Kainove. Reč u sebi uključuje i Kainovce i Sitovce, i obe ove grupe izginule su u Potopu.

Druga ključna reč koju nalazimo u stihu 1 jeste **kćeri**, to je Jevrejska reč koja označava „osobe ženskog roda“. Naglasak u drugom delu stiha 1: **kćeri im se rađale**, jeste na ženskom delu čovečanstva. Ponovo, izraz ne može da se ograniči, kako to neki uče, na ženske potomke Kaina. Jednostavno se radi o reči koja znači „ženski deo populacije“. Stih 1 može da se čita: „Ljudi, čovečanstvo se umnožilo, kćeri, ženska deca su im se rađala“. Razlikovanje u stihu 1 nije između muškaraca Sitovaca i žena Kainovki, već je naglasak na ženskom delu populacije općenito, a to uključuje i Kainovce i Sitovce.

(2) Mešoviti Brak: Postanak 6:2

da se sinovi Božiji zagledaše u kćeri ljudske - ta behu one lepe - te ih uzimahu sebi za žene, kako su koju izabrali.

Stih 2 opisuje mešoviti brak.

(a) Sinovi Božiji

Prva ključna fraza u stihu 2 je: **sinovi Božiji**. Fraza **sinovi Božiji** jeste opći termin, a znači, „biti doveden u postojanje Božijim stvaralačkim činom“. Zato šta termin nosi u sebi ovo značenje upotrebljava se veoma selektivno. Kroz Stari Zavet, termin **sinovi Božiji**, uvek se upotrebljava za anđele. Ovo postaje jako jasno kada se ista upotreba uporedi sa preostalim upotrebama u Starom Zavetu. Na drugim mestima, termin je korišten u Jovu 1:6; 2:1; i 38:7. Niko ne dovodi u pitanje druga mesta gde nalazimo **sinovi Božiji**, u Starom Zavetu, da se to odnosi na anđele. Ali, neki žele da Postanak 6:1-4 učine jedinim izuzetkom, iako jednostavno nema valjanog temelja da se ovde učini takav izuzetak.

U Novom Zavetu, termin **sinovi Božiji**, jeste proširen. Adam je nazvan **sin Božiji** u Luka 3:38, jer je on doveden u postojanje stvaranjem. Vernici su nazvani „sinovi Božiji“ u Jovan 1:12, zato što se vernici smatraju novo stvorenje prema Galatima 6:15. Ali, u Postanku, u tekstu je poseban Jevrejski izraz, **benei elohim**, i onako kako se koristi u Jevrejskom Starom Zavetu, uvek se koristi za anđele. Razlikovanje u ovom odlomku, stoga, nije između Sitovaca i Kaionovaca, već između ljudske rase i anđela. Reč ljudski, ovde naglašava ljudski rod; termin sinovi Božiji naglašava da je reč o anđelima.

(b) Kćeri Ljudske

Drugi ključni izraz u stihu 2 je: **kćeri ljudske**. Ovo je generički, uopćeni termin za ženu, a to uključuje pripadnice ženskog roda i Sitovaca i Kainovaca. Ono šta stih kaže je **da se sinovi Božiji zagledaše u kćeri ljudske**. Nema opravdanja za to da se ovaj stih tumači kao da znači, „pobožni muškarci ženili su se bezbožnim ženama“. Da li bi uistinu pobožan čovek oženio bezbožnu ženu? **Kćeri ljudske** jednostavno znači „žene“, a **sinovi Božiji** se odnosi na anđele. Ukoliko se značenje dosledno zadrži sa istim značenjem i na drugim mestima u Starom Zavetu, odlomak očigledno govori o palim anđelima koji ulaze u mešovite brakove sa ljudskim ženama. Ovo je očigledno na dva načina.

Prvo, uvek se radi o mešovitom braku koji je isto-smeran; uvek su to **sinovi Božiji** koji žene **kćeri ljudske**. Nema nikakvih podataka o „kćerima Božijim“ koje se udaju za „sinove ljudske“. Ukoliko je razlikovanje između Sitovaca i Kainovaca, jednostavno se to tako ne bi događalo. U ljudskom društvu, mešoviti brakovi dešavaju se na oba načina. Danas se spašeni muškarci ponekad žene nespašenim ženama, a ponekad, spašene žene udaju se za nespašene muškarce. Ukoliko je ova druga tvrdnja istinita, to bi značilo da su se muški Sitovci ženili za žene Kainovaca, ali da se muškarci Kainovci nikada nisu oženili sa ženom Sitovaca, što je jako malo verovatno. Mešoviti brak bi stoga bio ograničen na pobožne muškarce sa bezbožnim ženama, ali ne i pobožne žene sa bezbožnim muškarcima. Ali, u Postanku 6, nalazimo samo jedan smer mešovitog braka; **sinovi Božiji** stupaju u mešovite brakove sa **kćerima ljudskim**.

Drugo, ceo kontekst očigledno govori o zajedničkom životu koji nije uobičajen i koji nije prirodan i uzrok je sveopšteg Potopa. Postanak 6:1-4 govori o anđeoskim razlozima sveopšteg Potopa, a Postanak 6:5-6 govori o ljudskim razlozima. Zajednički život između Sitovaca i Kainovaca ne bi bio ni neobičan, ni neprirodan, dok bi zajednički život između anđela i ljudi bio.

Oni kojima se ovo učenje ne dopada stavljaju primedbe tako što citiraju Matej 22:30, tvrdeći da ovaj stih jasno uči kako su anđeli bespolni: **Ta o vaskrsnuću niti se žene niti udaju, nego su kao anđeli Božiji na nebu.**

Ono šta Ješua kaže jeste da ljudska bića **o vaskrsnuću i na nebu, niti se žene niti udaju**. Anđeli o kojima Ješua govori su **anđeli na nebu**. Naglasak je da se **na nebu**, dobri anđeli ne žene, niti se udaju. Matej 22:30 izvodi isti zaključak u vezi sa ljudskim bićima. Ljudi **na nebu**, ne žene se niti se udaju. Ali, šta je sa ljudima ovde na zemlji? Ljudi se na zemlji zasigurno i žene i udaju. Ovo je suprotnost onome šta se događa **na nebu**, sa onim šta se dešava na zemlji. Postanak 6, međutim, govori o anđelima na zemlji.

Anđeli na Nebu se ne žene, niti se udaju, a ljudi na Nebu neće se ni ženiti ni udavati. Anđeli nikada nisu proglašeni bespolnima; zapravo, muški rod se uvek koristi za njih. Matej 22:30 uči da se anđeli ne razmnožavaju u svojoj vrsti, a to znači da anđeli ne porađaju druge anđele. U Novom i u Starom Zavetu, anđeli se uvek opisuju u muškom rodu, ne u ženskom, i ne u srednjem rodu. Kada god anđeli postanu vidljivi, uvek se pojavljuju poput mladih muškaraca, nikada kao žene (Postanak 18:1-19:22; Marko 16:5-7; Luka 24:4-7; Dela 1:10-11). Tako da Matej 22:30 ne može biti korišten kao argument protiv anđeoskog tumačenja Postanka 6:1-4 jer se tu radi o situaciji na zemlji, ne na Nebu; niti Matej 22:30 uči da su anđeli bespolni.

Drugo pitanje je, „Zašto je Satana hteo da neki od njegovih palih anđela stupe u mešovite brakove sa kćerima ljudskim?“ Razlog se može razumeti tako da istražimo malo veći kontekst Postanka. Tri poglavlja pre beležimo prvo Mesijansko proroštvo (Postanak 3:15). Ovo proroštvo objavljuje da će Mesija da se rodi iz Semena žene, i to Seme će da satre glavu Satani. Ono što se desilo u Postanku 6:1-4 jeste satanski pokušaj da se iskvari Seme žene tako što su neki od njegovih anđela uzeli ljudsko obličje, i ušli u mešovite brakove sa ljudskom vrstom, a sve kako bi pokušali da iskvare Seme. Stoga, događaji u Postanku 6:1-4 jesu satanski pokušaj da anuliraju proroštvo iz Postanka 3:15.

(3) Rezultat Mešovitih Brakova: Postanak 6:3

Posledica, rezultat, ovih mešanih brakova jeste Božiji sud: ***Tada Gospod reče: »Neće se moj duh doveka parbiti s čovekom, ipak je on telo; pa neka bude dana njegovih stotinu i dvadeset godina.***

U stihu 3, Bog proglašava sud: Duh Sveti neće nastaviti da se protivi ovoj vrsti zla doveka; i Bog je odredio uništenje čovečanstva koje treba da se ispuni sto i dvadeset godina posle. Sredstvo uništenja biće Potop. Svrha Potopa je da se uništi proizvod sjedinjenja anđela i žena, o čemu se govori u sledećem stihu.

(4) Proizvod Mešovitih Brakova: Postanak 6:4

U one dane, a i posle, behu na zemlji nefilimi, kad su sinovi Božiji prilazili kćerima ljudskim a one im rađale decu. To su oni silni ljudi, od starine na glasu.

Da bi dobili jasniji koncept o značenju ovog stiha prvo moramo razložiti pojedinačno delove stiha.

(a) Nefilimi: Oni Koji Su Pali

Prvo na redu je ime ***Nefilimi***. U nekim prevodima, reč ***Nefilim*** je prevedena kao reč „giganti“, „džinovi“. Ljudi čitaju ovo i stvaraju sliku golemih ljudskih bića. Ali, reč na Jevrejskom ne znači giganti, već znači, „oni koji su pali“. Reč se ne odnosi na gigante u smislu golemih bića, već u smislu rase koja je pala. Razlog zašto je prevedeno kao giganti je zapravo jako zanimljiv. U ***Septuaginti***, to je Grčki prevod urađen oko 250 godina pre Hrista, Jevrejski učenjaci preveli su stih 4 Grčkom reči ***gigantes***, a to znači „Titan“. Naša Engleska reč „giant“ dolazi od Grčke reči ***gigantes***.

„Ali ko su bili Titani u Grčkoj mitologiji?“ Radi se o delom-ljudima i delom-bogovima, zato što su proizvod bogova i ljudi. Kada su Jevrejski učenjaci 250 pre Hrista prevodili reč ***Nefilim*** na Grčki, upotrebili su Grčku reč za Titane, jer su prepoznali da se ovde radi o sjedinjenju, ne sjedinjenju dva tipa ljudskih bića, već su ispravno to videli kao sjedinjenje anđela i ljudi iz čega su proizašla bića koja nisu bila ni anđeli, ni ljudi. Ovi Jevrejski učenjaci, koji su živeli u vremenu mnogo bližem vremenu u kojem je Mojsije izvorno napisao ove odlomke, jasno su razumeli da su se dešavali mešani brakovi između anđela i kćeri ljudskih. Kao rezultat ovog sjedinjenja, nova rasa bića koji su nazvani Nefilimi, rasa onih koji su pali, došla je u postojanje. Oni su bili ***gigantes***, super ljudi, ali ne svojom veličinom. Oni su imali ljudske karakteristike, ali su istovremeno bili super-ljudi. Imali su ekstra sposobnosti, i mentalne i fizičke, iako to ne znači da su bili imalo veći od bilo kog drugog prosečnog ljudskog bića.

Upravo su događaji u Postanku 6:1-4 izvor odakle su Grčka i Rimski mitologija crpile podatke. Te mitologije su zabeležile kako su bogovi sa Gore Olimp stupali u mešane brakove sa ljudskim bićima na zemlji i kako su proizveli decu koja su imala super-ljudske osobine, a bili su veći od ljudi, a manji od bogova. I tako, Knjiga Postanka nam do detalja daje istinsku istoriju onog šta se desilo, dok nam Grčka i

Rimska mitologija daju iskvareni izveštaj. U Grčkoj i Rimskoj mitologiji data nam je ljudska perspektiva, a ono šta se desilo uzvišeno je kao nešto posebno i proslavljeno; ali Bog to naziva grehom.

(b) Giborim: Moćni Ljudi

Druga reč koju treba primetiti u ovom stihu je ***giborim***, što je prevedeno kao ***silni ljudi, od starine na glasu***. Još jednom, zato šta je ovo bio proizvod palih anđela i žena ljudskih, oni su bili jedinstveni; oni su ***giborim***. Primetite da se ne pominju moćne žene, a to jeste čudno ukoliko se radi o proizvodu normalnog sjedinjenja. Uostalom, normalno sjedinjenje kao posledicu ima i muškarce i žene. Ako ovo jeste bilo normalno sjedinjenje onda bi proizvod trebao biti moćni ljudi i moćne žene. Ali rezultat je samo ***silni ljudi***, jer ova nova rasa bića nije ni ljudska ni anđeoska. Jedini način da se objasni poreklo ***giborina*** jeste da oni potiču iz ovog sjedinjenja, a to je i poanta stiha 4.

Samo kroz anđeosko objašnjenje Postanka 6 i drugi delovi Biblijskog učenja imaju smisla. Ono nam daje jedino adekvatno objašnjenje za određene izjave u II Petrovoj i u Judinoj Poslanici, koje ćemo proučavati nešto kasnije. Radi se o jako čudnom i jedinstvaenom grehu koji je povezan sa Potopom; a razlikuje se od originalnog Pada anđela; u svakom drugom slučaju, svi pali anđeli bili bi trajno zatočeni.

b. II Petrova 2:4-5

Jer ako Bog nije poštedeo anđele kada sagrešiše, nego ih sunovrati u pakao i predade jamama tame da budu čuvani za sud; ako i starog sveta nije poštedeo, nego sačuva Noja sa još sedam njih, propovednika pravednosti, sručivši potop na svet bezbožnika.

Stih 4 nam daje lokaciju trajno zatočenih demona. Privremeno zatočeni demoni se nalaze u bezdanu (*ambis*), ali trajno zatočeni demoni su na drugom mestu. Grčka reč koja je na ovom mestu prevedena kao ***pakao*** jeste ***Tartarus***. ***Tartarus*** je deo u ***Šeolu***, ili u ***Hadu***, gde su trajno zatočeno demoni smešteni. I ***ambis*** i ***Tartarus*** su delovi ***Šeola*** ili ***Hada***. ***Ambis (Bezdan)*** je za demone koji su privremeno zatočeni, a ***Tartarus*** je za demone koji su trajno zatočeni. O ***Tartaru*** se govori kao o ***jamama tame***, a ovi anđeli su tamo ***čuvani za sud***. Ovo će biti Sud Velikog Belog Prestola, konačni sud. To znači da ovi anđeli neće biti pušteni nikada. Kada dođe vreme, oni će direktno iz ***Tartara*** otići da stanu pred Sud Velikog Belog Prestola, a potom će biti bačeni u Ognjeno Jezero. Nikada neće doći vreme kada će oni biti slobodni da lutaju; oni su trajno zatočeni.

Stih 5 otkriva vreme njihovog stavljanja u zatočeništvo, a to vreme je povezano sa Potopom. Ovo se jako dobro slaže sa događajima u Postanku 6:1-4, koji su takođe događaji koji su povezani sa Potopom. Svrha Potopa bila je da se uništi ovaj proizvod palih anđela i kćeri ljudskih.

Upoređujući odlomak u II Petrovoj sa odlomkom u Postanku, imamo dobar dokaz da pokažemo kako Postanak ne govori o Sitovcima koji stupaju u mešane brakove sa Kainovcima, već govori o palim anđelima kako stupaju u mešovite brakove sa

kćerima ljudskim. Ovo je ispravan zaključak i kada samo proučavamo odlomak iz Starog Zaveta. Međutim, Novi Zavet takođe podržava ovo tumačenje.

c. Judina 6-7

I anđele, koji nisu očuvali svoje prvotnosti, nego su ostavili svoje prebivalište, sačuvao je pod tamom u večnim okovima za sud velikoga dana; kao što Sodoma i Gomora i gradovi oko njih, koji su se na njima sličan način odali bludu i pošli za drugim telom, stoje za primer ispaštajući kaznu ognja večnoga.

Stih 6 naglašava pad posebne grupe anđela i opisuje njihov pad u četiri izjave. Prvo, ***koji nisu očuvali svoje prvotnosti***. Reč ***prvotnosti*** (principality), učestalo se koristi za anđeoske sfere postojanja i zapravo je jedan od više rangova unutar anđeoske sfere. Znači da nisu ostali na svom položaju i mestu, u svom rangu unutar satanskog kosmosa.

Drugo, ***nego su ostavili svoje prebivalište***. Napustili su svoju anđeosko-demonisku sferu delovanja i ušli su u ljudsku sferu tako što su na sebe uzeli obličje mladih muškaraca i stupali su u mešovite brakove sa kćerima ljudskim.

Treće, oni su sada čuvani ***pod tamom u večnim okovima***. Ovde, Juda pominje istu stvar kao i Petar, da su ti anđeli sada trajno zatočeni. Petar nam uz to otkriva i mesto njihova zatočeništva: ***Tartarus***.

Četvrto: oni će biti držani tamo sve dok ne dođe vreme ***za sud velikoga dana***. Još jednom, Juda potvrđuje Petrovu izjavu da će oni biti zadržani u okovima ***za sud velikoga dana***. I ovo isto znači Sud Velikog Belog Prestola. Još jednom, potvrđuje nam se da ti demoni nikada neće biti slobodni da lutaju okolo, već su trajno zatočeni u ***Tartaru***. Kada za to dođe vreme, oni će biti uzeti iz ***Tartara*** da bi stali pred Sud Velikog Belog Trona, a potom će biti bačeni u Ognjeno Jezero.

Stih 7 govori o prirodi njihovog greha. Ključna fraza je ***na njima sličan način***. Na njima sličan način, ***Sodoma i Gomora*** su ***pošli za drugim telom***. Greh koji su ti anđeli počinili sličan je grehu Sodome i Gomore, seksualni greh u kojem su pošli za ***drugim telom***. U slučaju Sodome i Gomore, ***drugo telo*** je bio homoseksualizam. U slučaju ovih anđela, ***drugo telo*** je bilo žensko telo. Umesto da su ostali u svom uobičajenom stanju prebivališta, oni su upali u novo stanje prebivališta, u strano telo kako bi počinili veliki seksualni nemoral. Tako da Sodoma i Gomora i ovi anđeli imaju zajedničku jednu stvar; krivi su za seksualni greh. U slučaju Sodome i Gomore, to je bio homoseksualizam; u slučaju ovih anđela; radilo se o mešovitim brakovima unutar ljudske sfere.

Ako uporedimo odlomak u Postanku sa odlomcima u II Petrovoj i u Judinoj, očigledno je da se radi o anđelima koji su ušli u mešovite brakove sa kćerima ljudskim, a ne jednostavno o Sitovcima koji su imali mešane brakove sa Kainovcima.

d. Zaključak

Da zaključimo ovu temu o poreklu demona: svi demoni imaju isto inicijalno poreklo i to tako da su pali zajedno sa Satanom. Međutim, neko vreme posle pada, neki od palih anđela Satane ušli su u mešovite brakove sa kćerima ljudskim, a sa namerom da iskvare Seme žene kako bi onemogućili prvo Mesijansko proroštvo iz Postanka 3:15. Ovi anđeli sada su trajno zatočeni u **Tartaru**. Ostali su slobodni, ali povremeno, mnogi od njih su privremeno zatočeni u ambisu (Bezdan) pre nego što konačno budu pušteni da ponovo slobodno lutaju. Razlika između njih je kao da jedni imaju privremenu zatvorsku kaznu, a drugi su na doživotnoj kazni. Na kraju, naravno, svi demoni će biti večno zatočeni u Ognjenom Jezeru, nakon čega će uslediti Sud Velikog Belog Trona.

V. BROJ DEMONA

„Koliko demona ima u univerzumu?“

Prvo, postoji nekoliko naznaka da postoji veliki broj demona. Na primer, Marko 5:9, 15 i Luka 8:30 pominju **legione** demona koji prebivaju u jednoj osobi. **Legion** se sastoji od četiri hiljade do šest hiljada demona. Tako da je ova jedna osoba imala između četiri do šest hiljada demona koji su prebivali u njoj. Otkrivenje 9:16 pominje dvesto miliona privremeno zatočenih demona.

Drugo, iako Pisma nikada ne preciziraju tačan broj demona, Otkrivenje 12:3 otkriva nam procenat anđela koji su pali zajedno sa Satanom: ***I pokaza se drugi znak na nebu, i gle: Aždaja, velika, crvena kao vatra, sa sedam glava i deset rogova, a na glavama joj sedam kruna; i rep njen povlači trećinu zvezda nebeskih - i baci ih na zemlju. I Aždaja stade pred Ženu koja imaše roditi da, kad rodi, proždre dete njeno.***

Ovaj odlomak tvrdi da je **Aždaja**, a to je Satana, povukao sa sobom trećinu **zvezda**. Kada god se reč **zvezda** koristi simbolično, uvek je simbol za anđela. Činjenica da je Satana povukao trećinu **zvezda** otkriva nam da je od celokupnog tela anđela, jedna trećina sledila Satanu u njegovoj izvornoj pobuni. Jedna trećina od originalnog broja anđela postali su demoni, dok su dve trećine ostale odane Bogu. Šta se tiče toga koliki je broj demona, odgovor je: **neizbrojiv**. Prema Jevrejima 12:22-24, postoje **neizbrojivi** (broj) **anđela** koji su stvoreni. Tako da postoji veliki broj demona, ali tačan broj nije nam dat.

VI. ORGANIZACIJA DEMONA

Pali anđeli su organizovani na isti način kao i dobri anđeli, sa istim naslovima i redovima. I Korinćanima 15:24 govori o tri različita ranga u organizaciji anđela: **poglavarstva, vlasti i sile**. Efescima 6:12 navodi popis: **vlasti, poglavarstva i vladari ovog sveta**. Kološanima 2:15 pominju: **poglavarstva i vlasti**. Stari Zavet nam priča o demonima koji funkcionišu kao vladari nad narodima; poput na primer, **zapovednik carstva Persije** (Danilo 10:13-20), kao i **zapovednik Grčke** (Danilo 10:20).

Ono šta je očigledno je da je organizacija demona imitacija organizacije izabranih anđela, sa istovetnim rangovima i redovima. Satana i svi demoni jednom su bili deo Božanskog uređenja Stvaranja, tako da su oni itekako svesni organizacije anđela koju Bog ima na Nebu.

VII. KARAKTERISTIKE DEMONA

Karakteristike demona možemo da podelimo u tri kategorije.

A. Njihova Priroda

Prva kategorija kada govorimo o karakteristikama demona jeste njihova priroda, a o tome se može pomenuti četiri stvari.

Prva stvar u vezi njihove prirode jeste da su oni duhovna bića. Zapravo, demoni i nečisti duhovi su jedno te isto. Ovo je očigledno ako uporedimo paralelne izveštaje. Na primer, Matej 17:18 pominje **demona**, a paralelni izveštaj u Marko 9:25 naziva ga **nečisti duh**. Nalazimo isto tako termine **demon** i **nečisti duh**, kako se naizmenično koriste u Matej 8:16; Luka 9:38-39, 42; 10:17, 20. Naizmenična upotreba ovih termina pokazuje nam da su duhovna bića. Upravo zbog toga što jesu duhovna bića jako velik broj njih može da egzistira na malom prostoru; stoga, legion demona može da bude u jednom ljudskom telu (Luka 8:30). Nadalje, Efescima 6:12 uči da demoni nisu sastavljeni od **mesa i krvi**.

Druga stvar u vezi sa prirodom demona jeste to da su oni bestelesni; oni nemaju fizička tela (Matej 12:43-45; Marko 5:12). Oni mogu da opsednu fizičko telo, ali nemaju svoje telo.

Treća stvar u vezi njihove prirode jeste da iako su oni duhovna bića, ipak imaju jasne oblike i karakteristike, a to često znači da su poput životinja (Otkrivenje 9:7-10, 17-19; 16:13-14).

Četvrta stvar u vezi sa prirodom demona jeste da oni traže da opsednu čoveka, jer kao da njihova moć, do neke mere, zavisi o tome da li su opseli ljude (Marko 5:1-13; Dela 16:16; 19:16).

B. Njihova Moć

Druga kategorija koja se odnosi na demone jeste njihova moć, a tu bi trebalo pomenuti četiri stvari.

Prva stvar u vezi sa njihovom moći jeste to da oni imaju moć da kontrolišu čoveka iznutra kao što se to vidi u Marko 5:1-5; dela 19:16.

Druga stvar u vezi njihove moći jeste da oni mogu da naude ljudima kao što smo videli da to čine u Otkrivenju 9:1-21, gde će, u vremenu Velike Nevolje, oni naštetiti neverniciima u periodu od pet meseci.

Treća stvar u vezi sa njihovom moći jeste da demoni mogu da čine čuda kao što se to vidi u Otkrivenju 16:14.

I četvrta stvar u vezi sa njihovom moći jeste to da oni imaju sposobnost da postanu vidljivi. To vidimo u Otkrivenju 9:7-10, 17-19; 16:13-14.

C. Njihova Moralnost

Treća kategorija karakteristike demona odnosi se na njihovu moralnost, i ovde ima devet stvari koje bi trebalo primetiti.

Prva stvar u vezi sa njihovom moralnosti jeste da se oni nazivaju **nečistim duhovima**, jer oni to i jesu, u njihovoj moralnosti oni su nečisti (Matej 10:1; Marko 1:23, 27; 3:11; 5:2; 9:25; Luka 4:36; Dela 8:7; Otkrivenje 16:13).

Druga stvar u vezi sa njihovom moralnosti jeste da su oni **zli duhovi**, izopačeni u svojoj prirodi (Luka 7:21).

Treća stvar u vezi sa njihovom moralnosti jeste da su oni svirepi i besomučni (Matej 8:28).

Četvrta stvar u vezi sa njihovom moralnosti jeste da su oni takođe i podli i zlobni (Luka 9:39).

Peta stvar u vezi sa njihovom moralnosti jeste da su oni okarakterisani ekstremnom zlonamernošću (Marko 9:20).

Šesta stvar u vezi sa njihovom moralnosti jeste to da oni imaju falsifikovani sistem doktrine (I Timoteju 4:1-3), i taj falsifikovani sistem doktrine ima barem šest tačaka: otpadništvo od vere, predavanje zavodjenju; življenje života u licemerstvu; imanje lažljivih jezika; gubitak aktivne savesti; i negiranje slobode vernika u područjima braka i hrane.

Sedma stvar u vezi sa njihovom moralnosti jeste da njihov nemoral vodi u sve veće napredovanje nemoralnosti (Luka 8:27).

Osma stvar u vezi sa njihovom moralnosti jeste da su oni opisani kao deo tame koju kontroliše Satana (Efescima 6:12).

Deveta stvar u vezi njihove nemoralnosti jeste da oni svi nisu podjednako zli, jer postoji stepenovanje zla čak i među demonima (Matej 12:43-45).

VIII. DEMONSKE AKTIVNOSTI

O ovom ćemo da govorimo u četiri kategorije.

A. Istorijat Aktivnosti

Prva kategorija ima veze sa aktivnostima kroz istoriju i to tako da su demonske aktivnosti rasle i opadale u određenim periodima vremena. Kroz Stari Zavet bilo je jako malo demonskih aktivnosti, a zabeležene su samo u retkim slučajevima.

Ali u istoriji, kroz vreme Evanđelja, desila se prava poplava demonskih aktivnosti. Odjednom, demoni su posvuda, a Ješua se suočava sa njima gde god da On krene. Razlog za ovo pronalazimo u Otkrivenju 12:1-5, gde nam se kaže da dok je Ješua bio na zemlji tokom Svog Prvog Dolaska, Satana je doveo svoje celokupne demonske kohorte iz njihovog sadašnjeg prebivališta u atmosferskim nebesima dole na zemlju; i to ne samo na zemlju generalno, već posebno i određeno na Bliski Istok, konkretno na Zemlju Izraela. Razlog zašto je Satana doveo većinu, moguće čak i sve svoje demone, na to područje, jeste da pokuša da onemogući samu svrhu Prvog Dolaska Ješue. Satana je bio tamo manipulišući događajima i ljudima kako bi pokušao da drži Mesiju podalje od krsta, tako da Ga, ili ubije prerano, kao još bebu u Vitlejemu, ili da Ga ubije na pogrešan način; kao na primer, mačem, ili kamenovanjem. Zbog ovih razloga, dešavale su se strahovite i ogromne demonske aktivnosti tokom vremena Evanđelja, jer je Satana doveo dole na zemlju svoje celokupne demonske kohorte. Potom, kako je historija nastavila svoje kretanje u Knjigu Dela Apostolska i dalje, demonske aktivnosti su svedene na nivo kao što je to bilo u Starom Zavetu.

Konačno, u budućnosti tokom vremena Velike Nevolje, još jednom će se desiti jaka i snažna demonska aktivnost. Knjiga Otkrivenja pominje demone jako učestalo, tako učestalo, da se čini da će demonske aktivnosti da se izjednače sa onima u vremenu faze Evanđelja. I ponovo će se to dešavati iz istovetnih razloga: da bi se pokušalo onemogućiti Drugi Dolazak Mesije. Drugi Dolazak Mesije neće se dogoditi sve dok Jevrejski narod na zatraži da se Isus vrati. Znajući ovo, Satana će koristiti sve svoje demone tokom Velike Nevolje kako bi pokrenuo ceo svet protiv Jevreja, u pokušaju da ih uništi i zatre jednom zauvek pre nego šta dobiju šansu da zavape za povratkom Mesije. Nada Satane jeste da će uništiti sve Jevreje pre nego se dogodi nacionalna regeneracija Izraela; tada se ne bi dogodio Drugi Dolazak, a karijera Satane bila bi večno sigurna. Iz tog razloga biće povećavanje demonskih aktivnosti u vremenu Velike Nevolje.

U suštini, istorijat demonskih aktivnosti može da se podeli u četiri doba. Prvo, bilo je malo aktivnosti od Postanka do Evanđelja. Drugo, bilo je izuzetno mnogo aktivnosti tokom vremena dešavanja Evanđelja. Treće, od Dela do Velike Nevolje, demonske aktivnosti su smanjene. Četvrto, tokom vremena Velike Nevolje, još jednom će demonska aktivnost biti zastrašujuće povećana.

B. Opšta Delovanja

U opštem smislu, demoni su uključeni u tri glavne aktivnosti. Prva opšta aktivnost jeste da oni pokušavaju da ometu ciljeve Božije. Jedan primer ovoga nalazimo u Danilo 10:10-14, gde je zabeleženo da je lider demona zadržavao anđela Božijeg tri nedelje kako bi pokušao da spreči Božije otkrivenje Danilu o stvarima koje će doći. Drugi primer je u Otkrivenju 16:12-16, gde će demoni pomoći u okupljanju nacija za Armagedon kako bi pokušali da zaustave plan Božiji za Drugi Dolazak.

Druga opšta aktivnost jeste da prošire satanski autoritet nad njegovim kosmosom tako šta deluju u korist Satane (Efescima 2:1-2; 6:11-12).

Treća opšta demonska aktivnost jeste da demoni mogu biti i jesu korišteni od Boga da iznose Njegove svrhe, planove i volju. Na primer, u I Samuilova 16:14, demon je korišten da bu mučio Saula. U I Carevima 22:19-23, lažljivi demon je korišten da uredi sve oko smrti Ahavove. I u II Korinćanima 12:7, demonu je dozvoljeno da bude korišten da zadrži Pavla u poniznosti. Bog će koristiti demone da iznesu Njegove svrhe.

C. Posebne Aktivnosti

Treća kategorija demonskih aktivnosti ima veze sa njihovim posebnim, ili specijalnim aktivnostima, a ovde se može primetiti dvanaest posebnih aktivnosti. Prva posebna aktivnost demona ili palih anđela jeste da su oni povezani sa kontrolisanjem nacija. Baš kao što Bog ima dobre anđele koji kontrolišu nacije, Satana ima zle anđele koji kontrolišu nacije. Danilo 10:10-14 govori o demonskom knezu Perzije, a Danilo 10:20-21 govori o demonskom knezu Grčke.

Druga posebna aktivnost jeste da demoni mogu i da nanose fizička obolenja. Na primer, demon može da učini da osoba bude nema (Matej 9:32-33; 12:22; Marko 9:17); da bude gluvonema (Marko 9:25); mogu da izazovu zakrivljenost kralježnice (Luka 13:10-13); epilepsiju (Matej 17:15-18; Marko 9:20; Luka 9:37-42); slepoću (Matej 12:22); i lične povrede (Marko 9:18). Demoni mogu da donesu fizička obolenja, ali nisu sva fizička obolenja prouzrokovana od demona. Treba činiti razlikovanje između fizičkih problema prouzrokovanih ljudskim slabostima i onih koji su prouzrokovani od demona (Matej 4:24; 8:16).

Treća posebna aktivnost jeste to da demoni mogu da prouzrokuju ludilo (Marko 5:1-5; Luka 8:26-27).

Četvrta posebna aktivnost jeste da mogu da daju veliku fizičku snagu (Marko 5:1-4; Luka 8:29).

Peta posebna aktivnost jeste da mogu da uzrokuju samoubistvo (Marko 9:22).

Šesta posebna aktivnost jeste da demoni mogu da opsednu životinje (Marko 5:12-13).

Sedma posebna aktivnost jeste to da demoni pokreću idolopoklonstvo (Levitski Zakon 17:7; Isaija 65:11; Ponovljeni Zakon 32:17; Zaharije 13:2; Osija 4:12; Dela 17:22; I Korinćanima 10:20).

Osma posebna aktivnost jeste to da oni mogu da učine da ljudi obožavaju demone (Otkrivenje 9:20-21).

Deveta posebna aktivnost jeste to da demoni prouzrokuju nečistotu i nemoral (Luka 8:27).

Deseta posebna aktivnost jeste to da demoni promovišu lažne doktrine (I Timoteju 4:1; Jakovljeva 3:15; I Jovanova 4:1).

Jedanaesta posebna aktivnost jeste da se oni suprostavljaju duhovnom rastu vernika (Efescima 6:12).

I dvanaesta posebna aktivnost jeste to da oni pokušavaju da rastave vernike od ljubavi Božije (Rimljani 8:38).

Ima i još jedna aktivnost, a to je kontrola čoveka iznutra, ali to je nešto što treba da se proučava u sasvim drugom kontekstu, tako da tu temu ovde nećemo obraditi.

D. Okultne Aktivnosti

Ova kategorija koja se odnosi na aktivnosti demona u vezi sa okultnim ima jako široke podpodele, tako da ćemo je podeliti u šest delova.

1. Grčke Reči

Postoje tri ključne Grčke reči koje povezuju demonizam sa svetom okultnoga. Prva reč je **deisidaimonia**, a znači „obožavanje demonskih stvari“ (Dela 25:19). Druga Grčka reč jeste **deisidaimonesteros**, a znači „obožavanje demona“. Prethodna reč znači štovanje za demonske stvari, poput okultnih predmeta, ali druga reč otkriva ono šta stoji iza toga, a to je obožavanje samih demona (Dela 17:22). Treća Grčka reč jeste **daimoniodeis**, a doslovno to znači „demonske stvari“, kao što su okultni predmeti (Jakovljeva 3:15).

Možemo da izvučemo temeljno značenje „okultnog“ iz ove tri Grčke reči. Šta se misli pod terminom okultnog? Prvo, okultno se odnosi na stvari koje su „prekrivene“. Drugo, okultno se odnosi na stvari koje su „pritajene i sakrivene“. Treće, okultno se odnosi na stvari koje su „tajne“. Četvrto, okultno se odnosi na stvari koje su „misteriozne“. Ova četiri elementa nam pomažu da definišemo značenje okultnoga: stvari, koje su prekrivene, koje su pritajene i sakrivene, tajne i misteriozne. Okultna praksa je, stoga, pokušaj da se ide iznad naših pet osetila kako bi se zadobila skrivena spoznaja i razumevanje.

2. Aspekti Okultnog Sveta

Kada govorimo o aspektima okultnog sveta tri odlomka iz Pisama svakako treba da se razmotre.

a. Ponovljeni Zakon 18:9-14

Prvi odlomak je Ponovljeni Zakon 18:9-14, u kojem Mojsije pominje osam aspekata okultnog sveta. Prvo, **vračanje**, a u značenju „proricanje pomoću magičnih sredstava“. Drugo, **gatanje**, ovde se gatanje odnosi na pokušaj da se odredi budućnost čitajući iz životinjskih iznutrica. Treće, **bacanje uroka**, čarobnjaci koji

na druge bacaju demonske uroke, ili ih stavljaju pod demonsku kontrolu. Četvrto, **pogađači**, ovo se odnosi na veštice i na veštičarenja, ali uključuje i područje astrologije. Peto, **bajanje**, oni koji praktikuju magična čuda, bajanje, ili hipnozu. Šesto, **zazivači poznatih duhova**, ovo se odnosi na medije koji su pod kontrolom demona. Demon se zove **poznati duh**, verovatno zato jer je ovo demon koji se dodeljuje preminuloj osobi. Zato jer je ovaj demon posmatrao preminulu osobu ceo njen život i zna sve tajne te osobe, demon zna kako da oponaša preminulu osobu jako dobro i sposoban je da se pretvara da je on duh preminule osobe. Sedmo, **čarobnjaci**, a radi se zapravo o vidovnjaku ili spiritističkoj osobi. Reč **čarobnjak**, odnosi se na vešticu muškog roda, veštac. Osmo, **dozivači mrtvih**, a to su mediji koji se konsultuju sa mrtvima.

b. Dela 8:9

Drugi odlomak iz Pisama jeste Dela 8:9, a odlomak pominje **vračanje**.

c. Dela 16:16

I treći je Dela 16:16, a u njemu se pominje **proricanje (gatanje)**. Zanimljivo je da Grčka reč koja se ovde prevodi kao **gatanje** doslovno znači „duh pitona“. Piton je zmija, a zmija se u Pismima povezuje sa Satanom (Postanak 3:1-15; Otkrivenje 12:9; 20:2). Tako da je on konačni izvor svakog okultizma.

Demoni i okultizam idu i deluju ruku pod ruku. Zapravo, okultizam nebi ni postojao bez demona. Da nema demona, nebi bilo ni okultizma.

3. Karakteristike Okultizma

Postoji šest specifičnih karakteristika okultizma. Prva karakteristika okultizma jeste da okultizam uvek uključuje u sebi nekakav kontakt sa svetom demona. Ovo je očigledno iz činjenice da svaki put kada se pominje praktikovanje okultnoga, koren Grčke reči uvek nas vraća nazad ka demonima. Različiti aspekti sveta okultnoga uvek su povezani sa demonskim aktivnostima.

Druga karakteristika okultizma jeste da okultno uključuje razotkrivanje tajne spoznaje iz prošlosti, ili iz budućnosti. Ovo je očigledno iz tri Grčke reči o kojima smo pre govorili.

Treća karakteristika okultizma jeste da okultizam daje obećanja za ekstra moći. Ovo je ono šta privlači ljude ka svetlu okultnoga. Daje obećanja mentalnih moći; obećanja za postizanje kontrole nad drugim ljudima; a obećava i moć da se čine čuda.

Četvrta karakteristika okultizma jeste da može da odvede u prelazak demonske kontrole sa naraštaja na naraštaj sve do **trećeg i četvrtog kolena**, prema Izlasku 20:3-5. Ovo je izvedeni zaključak, jer greh koji prelazi sa naraštaja na naraštaj sve do **trećeg i četvrtog kolena**, jeste upravo obožavanje drugih bogova. U kontekstu ovog odlomka iz Starog Zaveta, Bog je upozorio da će idolopoklonstvo i obožavanje

bilo kojeg drugog boga doneti sa sobom kaznu, i On će **kazniti bezakonje ... na deci**, i na deci od dece sve do **trećeg i četvrtog kolena**. Démoni su itekako duboko uključeni u sferu idolopoklonstva i ohrabruju obožavanje drugih bogova. Upravo zbog povezanosti između idolopoklonstva i Demonologije, okultizam, zato, može da odvede u prelaženje demonske kontrole sve do **trećeg i četvrtog kolena**.

Peta karakteristika jeste to da okultizam zahteva meditativno stanje, ili pasivno stanje, da bi demoni mogli da deluju, ili da preuzmu kontrolu. To je razlog zašto su područja poput hipnoze, Istočnjačke meditacije i zloupotrebe droga toliko opasne.

Šesta karakteristika okultizma jeste da on stvara jako čudan magnetizam, tako da privlači one koji sudeluju u njemu, dok u isto vreme, ih zapravo plaši. Ljudi su privučeni ka tome i ulaze u to, ali uvek pri tom osećaju nekakav stepen straha, ili strepnje.

4. Zamke Okultizma

Ovo se odnosi na okultne zamke pomoću kojih Satana hvata ljude u svet okultnoga, a, samim time, i u demonizam. Ove zamke se mogu pododeliti u tri kategorije.

a. Spiritualizam

U svom temeljnom obliku „spiritualizam“ je „savetovanje sa mrtvima“. Kroz istoriju okultizma, ovo je poprimilo pet glavnih oblika, ili formi.

Prvo, postoje fizički fenomeni. Ovo uključuje levitaciju, kod koje se podižu tela; aportaciju, pojava kod koje se prebacuju predmeti sa jednog mesta na drugo, ili se pomiču čvrsti predmeti jedan kroz drugi; i telekineza, koja je jednostavno pomicanje predmeta bez da ih se pomera kroz neki drugi čvrsti predmet.

Drugi oblik spiritualizma jesu psihički fenomeni. Ovaj oblik u sebi uključuje spiritualističke vizije; automatsko pisanje, a to je pisanje poruke od demona; govorenje u transu; materijalizacija; podizanje stolova, pomeranje čaša, i izletanja psihe.

Treći oblik spiritualizma jesu metafizički fenomeni. Ovo uključuje ukazanja, a to su vizije duhova u ljudskom obličju; i duhovi, koji su lokalizovani na jednom mestu, poput „ukletih kuća“.

Četvrti oblik spiritualizma su magijski fenomeni. Ovo uključuje magijska proganjanja kao što su nanošenje ozleda od bolesti kao što se to pominje u Brojevima 22:6-7; 24:1. Valaam je bio uključen u ovaj oblik spiritualizma i nazvan je „Valaam Vrač Pogađač“ (Isus Navin 13:22). Ovo isto tago uključuje i magijsku odbranu.

Peti oblik spiritualizma su fenomeni kultova. Ovo uključuje spiritualističke kultove, ispravni spiritualizam i nekromantiju (zazivanje mrtvih).

Nekromantija je stari oblik koji je prevladavao u Biblijskim vremenima, a pominje se u I Samuilovoj 28:3-4; I Letopisa 10:13; Isaija 29:4.

b. Gatanje

Druga okultna zamka je „gatanje“. U svom korenskom značenju, gatanje znači, „proricanje budućnosti“. Gatanje je umetnost zadobivanja tajni, nelegitimno poznanje budućnosti. Postoje dva različita tipa gatanja: prvo je proricanje, ili veštačko gatanje, to je veština čitanja i tumačenja znakova i simbola. Ovu praksu nalazimo u Jezekilju 21:21. Druga vrsta je nadahnuto gatanje: to je primanje informacija od demona koji govore posredstvom medija. Primer ovoga nalazimo u Delima 16:16-18.

Postoje četiri ključne Biblijske reči, koje se odnose na kategoriju gatanja, i sve su u Knjizi Proroka Danila. Na primer, u Danilu 1:20; 2:2, 10, 27; 4:7; 5:11, 15; ove četiri reči su: **mudraci, čarobnjaci, gataoci (ili vračevi pogađači), i Kaldejci**. Poput spiritualizma, gatanje uzima na sebe različite forme, a možemo ih nabrojiti barem deset. Prvo, najpopularniji oblik je astrologija. Ona je jako popularna danas, ali ide unatrag do drevnih vremena. U Pismima, pominje se u Ponovljenom Zakonu 17:2-7; II Carevima 23:5; Isaija 47:12-13; Jeremija 10:2; Amos 5:25-26; Dela 7:41-43. Drugo, čitanje sudbine iz karata, kao i tarot karte. Treće, psihometrija, ili pokušavanje da se odrede osobine ličnosti proučavanjem predmeta u vlasništvu te osobe. Četvrto, hiromantija, ili čitanje iz dlana ruke. Peto, gatalački štapovi, ili rašljarenje, ili vodeno veštičarenje. Šesto, štap ili klatno, uz korišćenje mape za lociranje skrivenih predmeta, ili osoba. Sedmo, proročki snovi i vizije, nalazimo ih u Jeremija 29:8-9. Osmo, ploče pričanja (vidže). Deveto, kristalne kugle. Deseto, vidovnjaštvo, to je takođe stari oblik koji se pominje u Postanku 44:5; Isaija 47:9.

c. Magija ili Vračanje

Magija ili vračanje je postizanje određenih rezultata koji nadilaze ljudsku snagu uz pomoć regrutovanja natprirodnih resursa; to je zapravo korišćenje demona u svrhu postizanja natprirodnih rezultata.

Ovo, takođe, uzima na sebe različite oblike i forme, barem trinaest za koje se zna. Prvo, crna magija, koja tvrdi za sebe da koristi sile zla, odnosno silu Satane. Drugo, bela magija, koja za sebe tvrdi da upotrebljava sile dobra, odnosno Boga. Zapravo, i crna i bela magija su od Satane. Treće, prirodna magija, koja tvrdi da koristi sile prirode. Četvrto, mentalne sugestije, to je prebacivanje misli iz jednog uma u drugi. Peto, kriminalna hipnoza, hipnotisanje osobe kako bi počinila neko zlo. Šesto, magijski mesmerizam, iscelivanje putem dodira. Sedmo, magija isceljenja. Osmo, magija ljubavi i mržnje, odnosno korišćenje ljubavnih napitaka i napitaka mržnje. Deveto, proklinjanje, u kojem se nad nekom osobom izgovara prokletstvo koje treba da se desi, poput korišćenja vudu lutaka. Deseto, čaranja za plodnost. Jedanaesto, svezivanje i odvezivanje, odnosno tvrdnje da se ima moć da se sveže i odreši Satana. Dvanaesto, magija smrti. Trinaesto, nošenje amajlija za odbijanje uroka, ili zle sreće, a i to je drevna praksa koju nalazimo u Postanku 35:4; Sudije 8:21, 26; Isaija 3:18.

5. Biblija i Okultizam

Peta stvar koju bi trebalo istaknuti u vezi sa svetom okultnoga jeste da Biblija jasno zabranjuje bilo kakav kontakt sa okultnim. Takve zabrane nalazimo kroz celo Pismo (Izlazak 22:18; Levitski Zakon 19:26, 31; 20:6, 27; Ponovljeni Zakon 18:9-14; I Samuilova 15:23; II Carevima 21:6; Isaija 8:19; Jeremija 29:8-9; Mihej 5:12; Dela 19:18-20).

6. Praktikovanje Okultizma

Unatoč svim ovim jasnim zabranama, praktikovanje vraćanja je bilo jako popularno kroz Biblijsku istoriju (Postanak 41:8; Izlazak 7:11; II Carevima 9:22; 17:17; 23:24; II Letopisa 33:6; Isaija 19:3; Jeremija 27:9-10; Jezekilj 21:21; Danilo 1:20; 2:2, 27; 4:7; 5:11; Nahum 3:4; Malahija 3:5; Matej 7:22-23; Dela 8:9-11; 13:6-11; 19:19; Galatima 5:20; II Timoteju 3:8). Biblija beleži jako lošu praksu vraćanja, ali potpuno jasno zabranjuje vernicima da imaju bilo kakav kontakt sa svetom okultnoga.

IX. DEMONSKA KONTROLA

Sledeća glavna podela unutar Demonologije jeste demonska kontrola. Ponekad se ovo naziva „opsednutost demonima“, ali u ovom rukopisu, nazivaćemo to demonskom kontrolom iz razloga koje ćemo da pojasnimo u tekstu koji sledi. Ovaj deo obradićemo u šest delova.

A. Definicija Demonske Kontrole

Kako bi došli do potpuno jasne definicije moramo prvo da dođemo do ključne reči, a onda do ključnog izraza.

1. Ključna Reč

Ključna reč je ***daimonizomai***, što znači „biti demonizovan“. To znači, „biti kontrolisan od demona iznutra“. Ovo je reč koja se uglavnom prevodi kao „opsednut demonom“. Problem sa ovim prevodom jeste to da Grčka reč za „opsednutost“ nikada nije upotrebljena u vezi sa demonima. Ono šta nalazimo je uvek ***daimonizomai***, ili „biti kontrolisan od demona iznutra“. Umesto da definišemo, odnosno da prevodimo termin kao „opsednutost demonom“, jer time impliciramo vlasništvo demona nad osobom; bilo bi mnogo mudrije jednostavno prevesti kao „demonaska kontrola“. Najbolja definicija ključne reči ***daimonizomai***, jeste demonska kontrola, osoba je pod kontrolom demona. Ovu ključnu reč nalazimo u Grčkom tekstu u Matej 4:24; 8:16, 28, 33; 9:32; 12:22; 15:22; Marko 1:32; 5:15-16, 18; Luka 8:36; Jovan 10:21.

2. Ključni Izraz

Ključni izraz koji znači isto što i reč **daimonizomai**, iako sama reč nije upotrebljena jeste, „imati demona“. Ključni izraz naglašava prebivanje. Naglasak ključne reči je na kontroli, ali naglasak ključnog izraza je na prebivanju, i to tako da demonsku kontrolu ima demon koji prebiva unutar osobe. Ovaj ključni izraz nalazimo u Matej 11:18; Luka 7:33; Jovan 7:20; 8:48; 10:20; Dela 8:7; 16:16.

3. Definicija

Kombinujući ključnu reč i ključni izraz možemo da izvučemo tačnu definiciju. Po definiciji, demonska kontrola uključuje demona koji prebiva unutar osobe i vrši direktnu kontrolu nad tom osobom sa određenim stepenom rastrojstva uma, ili fizičkim manama tela. Ova definicija uzima u obzir i ključnu reč, i ključni izraz, i rezultat. Još jednom, demonska kontrola uključuje: demona koji prebiva u osobi, to je naglasak ključnog izraza; vršenje direktne kontrole nad osobom u kojoj se nalazi, to je naglasak ključne reči; određeni stepen umnog rastrojstva, ili fizičke poremećenosti, a to je rezultat toga što demon prebiva u osobi i što vrši direktnu kontrolu.

Dobar primer ovoga u praksi je Matej 12:43-45, koji govori o mestu demona i pri tome naglašava oboje, i ključnu reč i ključnu frazu. U Marko 5:1-20, nalazimo primer o rezultatu demonske kontrole, i u fizičkom i u mentalnom aspektu.

4. Glavna Razlika

Da bi smo dobili jasniju sliku o tome šta se misli kada se kaže demonska kontrola, mora da se napravi razlikovanje između demonske kontrole i druge dve vrste demonskih aktivnosti.

a. Demonsko Uznemiravanje

Jedan tip demonskih aktivnosti jeste demonsko uznemiravanje, gde demon uznemirava osobu izvana. Primer ovoga nalazimo u Rimljanima 15:22, kao i u I Solunjanima 2:18. Ova dva odlomka govore o sprečavanju, o ometanju. Satana ometa planove vernika. To su demonska uznemiravanja, kada demoni ometaju dela vernika.

b. Demonski Uticaj

Drugi tip demonskih aktivnosti kojeg se ne sme pomešati sa demonskom kontrolom jeste demonski uticaj. Primer ovoga je Matej 16:21-23. Nakon šta je Ješua izjavio da će umreti, Petar Mu je rekao da se tako nešto ne sme dogoditi. Potom se Ješua okrenuo prema Petru i rekao: **Idi mi s očiju Satano**. Očigledno, Satana je pokušao da drži Mesiju podalje od krsta. U tom trenutku, na Petra je Satana izvršio uticaj kako bi Petar pokušao da razuveri Ješuu od toga da ide na krst. Petar se nalazio pod demonskim uticajem.

Demonsku kontrolu treba razlikovati i od demonskog uznemiravanja i od demonskog uticaja. Demonsko uznemiravanje i demonski uticaj su aktivnosti koje se dešavaju izvan osobe, dok se demonska kontrola dešava unutar osobe.

5. Može Li Vernik Da Bude Demonizovan?

U svetlu ove definicije, može li onda vernik da bude demonizovan? Obično se ovo pitanje uobličiti na sledeći način, 'Može li vernik da bude opsednut demonom?' Kao što smo to istaknuli pre, reč 'opsednut' nije reč koja se može dobro upotrebiti, zato što Grčki tekst nikada ne koristi taj termin. Ukoliko se pod 'opsednut' misli na 'posed', na 'vlasništvo', odgovor je 'Ne! Vernik nikada ne može da bude opsednut demonom u smislu posedništva.' Prema I Korinćanima 6:20, vernik je kupljen, a kupio ga je Mesija, i sada je on u vlasništvu Mesije, i nikada ne može biti u vlasništvu Satane, vernik može biti samo vlasništvo Mesije. Ali, Biblijsko korišćenje znači „biti kontrolisan iznutra“. Ukoliko se pitanje preformuliše i postavi kao, „Može li vernik da iznutra bude kontrolisan demonom?“ Odgovor je, „Da, može.“ Ima dva odlomka koji ovo čine jasnim.

Prvi je Dela 5:1-4, slučaj Ananija i Safire. Kada je Petar upitao: **Zašto Satana ispuni srce tvoje?**; koristeći istu Grčku reč koju Pavle koristi u Efescima 5.18, kada govori o tome da se treba **puniti Duhom**. Baš kao što **punite se Duhom** znači da se bude kontrolisan od Duha Svetog, tako i da **Satana ispuni srce**, znači da se bude kontrolisan od Satane. Duh Sveti vrši kontrolu iznutra, a tako jeste i sa Satanom, jer je upotrebljena ista Grčka reč. Biblija uistinu uči da vernik može da bude kontrolisan demonom iznutra.

Drugi odlomak je u Efescima 4:27, gde Pavle piše: **I ne dajite mesta đavolu!** Pavle ovde koristi Grčku reč koja znači „uporište“. Kada jedna armija napada, prvo se šalju vojnici da zauzmu i da kontrolišu uporište. To uporište nalazi se unutar neprijateljskog teritorija. Jednom kada je to učinjeno, pojačanja mogu da dođu, dok oni koji su u uporištu daju zaštitnu vatru. Uporište je područje pod kontrolom unutar neprijateljskog teritorija. Vernik može da bude kontrolisan pomoću uporišta iznutra; tako da vernik može da bude kontrolisan demonom.

Razlikovanje između vernika i nevernika ne sastoji se u tome da vernik ne može da bude kontrolisan, a nevernik može da bude kontrolisan. Već se razlikovanje treba činiti po pitanju veličine kontrole. Nevernik može da bude u potpunosti kontrolisan, dok vernik može da bude samo delimično kontrolisan, nikada vernik ne može da bude u potpunosti kontrolisan.

Uobičajena primedba na ovo gledište je sledeća: „Kako demon može da prebiva u istom telu zajedno sa Duhom Svetim?“ Većina vernika razume da i dalje imaju grešnu-prirodu. Duh Sveti ko-egzistira sa grešnom-prirodom vernika, i oboje se nalaze unutar vernika. Poanta je da vernik ima dve prirode. Duh Sveti prebiva u novoj prirodi, ne u staroj grešnoj-prirodi. Demon ne prebiva u novoj prirodi, već u staroj grešnoj-prirodi. Činjenica da postoje dve prirode koje ko-egzistiraju unutar vernika pokazuje zašto i demon i Duh Sveti mogu da ko-egzistiraju unutar vernika: oni stanuju u dve različite prirode.

Poslednja stvar kod ove definicije jeste da demonska kontrola može da se ponavlja (Matej 12:43-45; Luka 11:24-26).

B. Simptomi Demonske Kontrole

Kako se može znati da li neko jeste ili nije kontrolisan od demona iznutra? Pre nego počnemo da govorimo o konkretnim simptomima, treba da se kaže nekoliko reči kako bi zadržali ravnotežu u sagledavanju svega ovoga. Ovi simptomi demonske kontrole sami po sebi nisu dokaz da demoni prebivaju unutar osobe, jer je moguće da postoje i neki drugi problemi koji prouzrokuju iste simptome. Samo zato šta osoba ima jedan ili više ovih simptoma, to nije konačan dokaz da je demon unutar te osobe. Mora da postoji sveukupnost simptoma koji su navedeni da bi se ustanovio stvarni demonizam. Ova ravnoteža treba da bude zadržana, i osoba mora da bude pažljiva da ne ode predaleko u jednom, ili drugom pravcu. Jedan ekstrem tvrdi da danas ne postoje demonske aktivnosti; drugi ekstrem krivi demone, doslovno za sve. Oba ekstrema treba izbegavati. Sve zajedno, ima trinaest simptoma demonske kontrole.

1. Fizička Bolest

Jedan simptom demonske kontrole jeste fizička bolest (Matej 9:32-33). Još jednom, nisu sve fizičke bolesti prouzročene demonima. Dela 5:16 čine razliku između onih koji su bili demonizovani, i onih koji su jednostavno bili fizički bolesni, bez ikakve veze sa demonima.

2. Nervno Rastrojstvo

Drugi simptom je nervno rastrojstvo (Matej 17:15). Još jednom, nisu sva nervna rastrojstva prouzročena od demona. Danilo 4:1-37, beleži slučajeve mentalnih oboljenja, ali oboljenja koja nisu prouzročena od demona.

3. Teška Depresija

Treći simptom jeste teška depresija, poput mračnog oblaka depresije. Još jednom, većina ljudi prolaze kroz normalne periode depresivnosti. Kada neko proživi neuspeh u svom poslu, podoban je da zapadne u depresiju, ili kada neko padne na ispitu, može da padne u depresiju. Ove stvari same po sebi ne dokazuju demonizam. Ali u slučajevima depresije prouzročene demonima, to se doslovno može osetiti. Osoba uđe u sobu i odjednom se može osetiti mračni oblak depresije, i to je simptom o kojem ovde govorimo.

4. Samo-optuživanje

Četvrti simptom je samooptuživanje. Demoni vole da lažu osobu, naglašavajući upravo nedostatak samopoštovanja, kao i obezvređivanje osobe.

5. Samoubistvo

Peti simptom je samoubistvo. Demoni ponekad pokušavaju da ubiju osobu u kojoj stanuju, tako da i samoubistvo može da bude simptom. Neko ko ima suicidalne namere, ko ima više od jednog pokušaja da sebi oduzme život, može da znači da je kontrolisan od demona, ali ponovo, to samo po sebi nije dokaz.

6. Pasivnost

Šesto, pasivnost takođe može da bude simptom demonske kontrole. Neko, ko neprestano živi u pasivnom stanju, neko ko izgleda da ga ne dotiče ništa šta se oko njega dešava, takođe može da bude kontrolisan od demona.

7. Nemoralnost

Sedmi simptom je nemoralnost. Demoni su „nečisti“ duhovi. Okarakterizovani nečistotom, vode one koje kontrolišu u dela nečistote.

8. Gorčina

Osmi simptom je gorčina. Neprekinuti stav gorčine protiv svega i protiv svih, protiv Boga, protiv sveta, itd., može da bude simptom demonske kontrole.

9. Zloupotreba Droga

Deveti simptom je zloupotreba droga. Drogiranje i pasivno stanje idu jedno sa drugim. Ovaj autor je često, šetajući punim ulicama zaposlenog grada, video osobe koje su očigledno pod snažnim uticajem droga. Takva osoba gleda, ali ne vidi; u potpunosti je pasivna. Zloupotreba droga jeste okarakterisana pasivnošću i takođe može da bude simptom demonske kontrole.

10. Psihička Moć

Deseti simptom su psihičke moći. Kada se čini da ljudi imaju psihičke moći, ili izgledaju kao da znaju šta će da se desi, i to, takođe, može da bude simptom demonske kontrole. Ovaj autor nije imao puno posla sa ljudima koji su pod demonskom kontrolom. Kroz sve godine svoje službe, autor je naišao na možda četiri ili pet ljudi koji su jasno i očigledno imali demonskih problema.

U slučaju jedne devojke, svaki put kada bi neko došao kod nje, taj bi iznenada osetio mračni oblak depresije koji smo pominjali pre. Kada bi ona sama bila u sobi, pogasila bi sva svetla tako da bude tama. Ako bi neko ušao u sobu ne znajući da je ona unutra i upalio svetlo, dobro bi se trgnuo videvši da neko tu sedi, a izraz na njenom licu bi bio kao da su je uhvatili da radi nešto loše.

U slučaju druge devojke koja je imala demonske probleme, radilo se o tome da je uvek izgledalo kao da unapred zna šta će da se desi. Izgledalo je kao da ima neobične psihičke sposobnosti i psihičke moći. Ukoliko bi se oglasilo zvono na vratima, ona je uvek znala ko je, iako, sa mesta na kojem je sedila, nikako nije mogla da vidi ko je pred ulaznim vratima. Psihička moć je, uistinu, stvaran simptom.

11. Tendencije Ponašanja Poput Životinja

Jedanaesti simptom demonske kontrole su tendencije da se osoba ponaša poput životinje. U slučaju jedne od ove dve devojke gore pomenute, jedna je imala sposobnost da proždre celo pile sa prstima takvom brzinom da je izgledala kao da je nekakva gladna životinja. Ona je imala tendencije da se ponaša poput životinje kod ponašanja prilikom jela.

12. Nemir Prilikom Čitanja Biblije

Dvanaesti simptom je nemir prilikom čitanja Biblije. Demoni ne uživaju da slušaju Reč Božiju. Oni pokušavaju da se sklone odatle i to ih uzrujava. Ukoliko osoba izgleda poprilično mirno pre nego se otvori Pismo, a onda iznenada počima da se ponaša izuzetno uzrujano dok se čita Biblija, i to, takođe, može da bude simptom demonske kontrole.

13. Višestruke Ličnosti

Trinaesti simptom jeste simptom višestruke ličnosti. Demoni imaju svoje načine da preuzmu karakteristike drugih ljudi. Često, postoji više od jednog demona koji boravi u osobi koja je višestruka ličnost. U jednom trenutku, jedan demon govori, a u drugom, drugi demon govori, i na taj način prouzrokuju iznenadne promene unutar ličnosti.

Ovo je trinaest, iako je moguće da ih ima još, simptoma demonske kontrole. Još jednom, osoba treba paziti da ne postane „inspektor za demone“, pretpostavljajući da su ljudi demonizovani zato što imaju neke od ovih simptoma. Postoje i drugi uzroci za iste ove simptome. Samo kada postoji množina, ili sveukupnost ovih simptoma može se doneti zaključak da osoba ima demona.

Dobar primer koji pokazuje množinu ovih simptoma u osobi koja je bila pod kontrolom demona jeste demonijakalni Gerasinac, o kome se govori u Marko 5:1-20. Marko ističe osam specifičnih simptoma: bilo je demonsko prebivanje (stih 2), neobična fizička snaga (stih 3), nastupi besa (stihovi 4-5), razdeljena ličnost (stihovi 6-7), otpor prema duhovnim stvarima (stih 7), prekomerna osetljivost (stih 7), promene glasa (stih 9), i okultno prenošenje (stih 13), kada je demon iz jedne osobe prešao u krdo svinja. Nije se radilo o tome da čovek ima jedan ili dva simptoma, već se radilo o činjenici da postoji cela množina simptoma koji potvrđuju da osoba ima demona.

C. Uzroci Dmonske Kontrole

„Šta je uzrok da neki ljudi imaju demona koji prebiva u njima?“ Iz različitih odlomaka gde se opisuju demonski elementi, moguće je uočiti četiri moguća uzroka.

1. Nasleđe

Jedan od razloga jeste nasleđe. Ovo je bila istina pod Mojsijevim Zakonom, zato što je Izrael bio narod saveza. U Izlasku 34:6-7, Mojsije je podučavao da Bog **kažnjava greh otaca na sinovima i na sinovima sinova, sve do trećega i četvrtoga kolena**. Taj posebni greh koji Gospod posećuje do trećeg i četvrtog kolena jeste obožavanje drugih bogova i idolopoklonstvo. Iza idolopoklonstva, kao šta smo to pre već govorili, postoji aspekt demonizma. Ukoliko je postojao nekakav oblik idolopoklonstva, greh dmonske kontrole mogao se prenositi do trećeg i četvrtog naraštaja. Idolopoklonstvo nije samo ograničeno na klanjanje pred nekakvim kipom. Bilo kakav oblik okultnog, u svojoj suštini, jeste oblik idolopoklonstva, zato što u sebi uključuje štovanje prema drugim bogovima, pored jedinog istinskog Boga.

Ali, Mojsijev Zakon danas nije operativan. To nije pravilo za život vernika, niti se Zakon može koristiti da bi se razvijali duhovni principi za izbegavanje dmonske opsednutosti, ili kao potreba za izbalansiranjem. To je postalo nešto poput trenutne mode u određenim pokretima Hrišćanske crkve da se tvrdi kako „postoji potreba za slamanjem generacijskih lanaca“, ali to jednostavno Biblijski nije ispravno.

Za početak, Mojsijev zakon, zajedno sa svojim principom Božijeg posećivanja greha očeva sve do četvrtog naraštaja, istinit je samo u odnosu na Izrael, jer Izrael ima odnos sa Bogom koji je utemeljen na savezima. To se jednostavno ne primenjuje na Pagane, niti na Crkvu danas. Nadalje, jednom kada osoba primi Gospoda, i regenerisana je, bilo kakvi lanci greha trenutno su raskinuti; osoba ne treba da ide uokolo objavljujući prethodne generacijske grehe, iako neki uče da ljudi treba da slome lance prokletstva koji dolaze kroz liniju naraštaja. To je jednostavno rečeno, najnovija moda koja se dozvoljava u određenim segmentima evangelističke crkve, a neki učitelji pogrešno koristeći Pisma pokušavaju da se drže ove pretpostavke. I dok to jeste bila istina za Izrael, pod Mojsijevim Zakonom, to nije istina za Pagane tokom istog tog perioda vremena, niti je to istina za vernike danas. Kada smo regenerisani, spašeni smo u potpunosti, a to uključuje i spasenje od bilo kojeg generacijskog greha.

Duhovni problemi su lako rešivi kada se ljudi saobraze za duhovnim principima Zakona Mesije i nema nikakve potrebe da se ti principi objašnjavaju tvrdeći da je Mojsijev zakon i dalje nekako na snazi. On nije primenjiv danas, niti je ikada bio primenjiv na Pagane. Ljudi se često mole na način na koji su podučeni i jako često slede najnovije modne trendove, poput: „vezivanja duhova“. Baš kao što Duh Sveti neće prekršiti Svoju Reč, ljudi neće biti vođeni od Duha da se mole protiv generacijskih greha.

Šta god da Duh Sveti radi i gde god da vodi ljude danas to će uvek da bude dosledno i u skladu sa pisanom Božijom Reči. Sve molitve apostola i svi principi Novog

Zaveta, kada tretiraju sa pitanjem greha u životima raznih vernika, nikada i nigde ne pominju molitvu da se lome bilo kakvi generacijski okovi. Ljudi su jednostavno preuzeli princip iz Zakona koji se primenjivao na Izrael kao na narod saveza i to su primenili na vernike danas; čineći to, obezvređili su postignuće Mesijine krvi na krstu, jer to je čin koji donosi trenutno oslobođenje od bilo kakvih lanaca greha.

Ispravan način da se tretira greh u životu vernika jeste način koji nam se izlaže u Rimljanima 6: moramo prepoznati da i naša grešna priroda i naš **stari čovek** jesu razapeti zajedno sa Mesijom u trenutku kada smo poverovali, i tako su slomljeni lanci greha. Sada, moramo da donesemo odluku da ne dajemo svoja tela kao oruđe greha. To je uzorak i primer Novog Zaveta i to mi treba da sledimo.

2. Eksperimentisanje

Drugi uzrok je eksperimentisanje. Neki ljudi eksperimentišu sa okultnim stvarima i kao rezultat toga padnu pod demonsku kontrolu (I Korinćanima 10:14-22). Bog je zabranio bilo kakav kontakt sa svetom okultnoga, i ova zabrana treba da bude striktno poštivana. Ukoliko osoba počne da eksperimentiše sa svetom okultnoga, koji je, naravno, pod demonskom kontrolom, to takođe može da bude sredstvo po kojem ljudi padaju pod demonsku kontrolu.

3. Prenošnje

Treći uzrok je prenošenje kroz kontakt sa okultnim. Čak i kada neko nikada nije direktno praktikovao okultno, već je samo imao kontakt sa takvim stvarima posmatrajući, ili jednostavno da je osoba bila prisutna dok se tako nešto praktikovalo, može da se desi demonsko prenošenje (Marko 5:13). Radi ovog prenosa dogodila se demonska kontrola.

4. Nepriznati Greh

Četvrti uzrok je nepriznati, neispovedeni greh. Ovo se može uočiti iz konteksta u Efescima 4:27. Prema ovom odlomku, moguće je za vernika da bude pod demonskom kontrolom iznutra. U ovom odlomku, vernik je upozoren da ne daje uporišta đavolu. Uporište je uvek područje pod kontrolom unutar neprijateljske teritorije, a ne izvan. Kontekst Efežana 4:27 jeste taj o nepriznatom grehu, a implikacija je upravo da je sredstvo pomoću kojeg osoba može da padne pod demonsku kontrolu nepriznati greh.

D. Testovi Za Demonsku Kontrolu

Kao što smo to i pre pomenuli, zaključci se mogu izvući iz kombinovanja simptoma o kojima smo govorili. Međutim, postoji i dodatni aspekt testiranja duhova, jer kombinacija ovih simptoma sama po sebi ne dokazuje da je na delu demonska kontrola.

I Jovanova 4:1 uči da vernici treba da ispituju duhove. Postoje određeni testovi koji mogu da se primene da bi se videlo da li je nešto od Gospoda, ili je od demona.

1. Test o Utelovljenju

Prvi test je test o Utelovljenju (I Jovanova 4:2-3). Pitanje koje bi trebalo da se postavi je, „Da li je Mesija došao u telu?“ Ono šta to znači je, „Da li je Bog postao čovek u osobi Isusa iz Nazareta?“ Demon će negirati Utelovljenje. Ukoliko neko postavi pitanje, „Da li je Isus Mesija došao u telu?“ i ne dobije na to potvrđan odgovor, tada je ta osoba pala na testu. To bi moglo da nagoveštava da je tu uključen demon.

2. Test o Gospodstvu Mesije

Drugi test je test o Gospodstvu Mesije (I Korinćanima 12:3). Pitanje koje bi trebalo da se postavi je, „Da li je Isus Mesija Gospod?“ „Gospod“, u ovom slučaju ne samo 'gospodar koji ima sluge', već Gospod u smislu Jahve Starog Zaveta. Da li je Isus Mesija Gospod ili Jahve Starog Zaveta? Ukoliko postoji negiranje Gospodstva Mesije, tada se može sumnjati na prisustvo demona jer je osoba pala i na drugom testu.

3. Test o Krvi Mesijinoj

Treći test je test o krvi Mesije (I Jovanova 5:6-7). Ukoliko osoba reaguje na pominjanje krvi Mesije, i to može da bude naznaka za demonske probleme. Ukoliko osoba reaguje na pominjanje krvi Mesije, ta osoba je pala na trećem testu.

Postoje tri testa koja se mogu koristiti da se testiraju duhovi: negiranje Utelovljenja, negiranje Gospodstva Mesije, i reakcija na krv Mesije. Međutim, ove testove treba primeniti samo onda kada je očigledno da demon ima kontrolu; inače to neće da deluje. Čak i kada osoba ima demona u sebi, demon se može pritajiti. Možda, u tom trenutku, ne kontroliše, možda je tada blag. Drugim rečima, demon je i dalje unutar osobe, ali je u tom trenutku blag, i osoba je ta koja tada ima kontrolu, a ne demon. Ukoliko u tom trenutku primenite ova tri testa, tada će osoba zapravo da prođe testove. Trebalo bi da se čeka da demon preuzme kontrolu, a to se odredi po simptomima o kojima smo pre govorili, i tada da se primene testovi. Ukoliko padne na testovima, to je snažan nagoveštaj da su demoni tu.

E. Lek za Demonsku Kontrolu

„Koji su lekovi za demonsku kontrolu?“ Ovde ćemo ukratko pomenuti pet stvari, a posle ćemo te tačke dodatno proširiti kada dođemo na temu demonizam i vernik.

1. Nevernik

Prvi lek za lečenje demonske kontrole kada govorimo o neverniku jeste da primi Mesiju. Takva osoba treba da poveruje da Ješua jeste njegov Spasitelj i da Ga prihvati kao takvog.

2. Vernik

Drugi lek kada govorimo o verniku je ispovediti greh. Neki ljudi dospeju pod demonsku kontrolu zbog nepriznatog greha.

Treći lek je molitva odricanja. Šta se tiče bilo kog demonskog nasleđa pre spasenja, takva demonska kontrola je slomljena jednom i zauvek prilikom obraćenja, a obraćena osoba tada je slobodna od bilo kakvog satanskog autoriteta. U takvim slučajevima, molitva odricanja, nije obavezna. Molitva odricanja biće neophodna u situacijama gde je vernik ponovo zapao u greh i doveo sebe u situacije povezane sa okultizmom i time potpao pod nekakve elemente kontrole. Za sve druge grehe u koje vernik padne, mora da ispovedi svoj greh da bi bilo obnovljeno zajedništvo, a odricanje od kontrole u tom smislu bi bilo deo tog ispovedanja.

Četvrti lek bi trebalo da bude uklanjanje svih okultnih predmeta, kao što su to nekadašnji korisnici tih predmeta učinili u Delima 19:19. Ukoliko osoba ima bilo kakav okultni predmet u kući, poput na primer Ploče duhova, to svakako treba ukloniti.

Peti lek je otpor: oduprite se đavlu i pobeći će od vas.

F. Isterivanje Demona

Konačni lek za demonsku kontrolu je egzorcizam; to jest, isterivanje demona. Ovde treba napraviti tri zaključka.

1. Primeri Egzorcizma

Činjenica da demoni mogu biti egzorcisani, ili isterani, jasno se poučava u Pismima u velikom broju primera. Jedan primer je o Samom Isusu kako isteruje demone. Samo u Evanđelju po Marku, čitamo kako Ješua isteruje demone u Marko 1:23-27, 32-34, 39; 3:11-12; 5:1-20; 7:25-30; 9:17-29. Drugi primer je o Dvanaest Apostola (Matej 10:1; Marko 3:14-15). Treće, pored apostolske grupe Dvanaestorice, i drugi učenici; poput sedamdeset učenika, isterivali su demone (Luka 10:17). Četvrto, Evanđelja nam daju podatke i o drugim vernicima, koji iako nisu stalno sledili Ješuu po Zemlji, ipak su izgonili demone (Marko 9:38-39; Luka 9:49-50). U Knjizi Dela Apostolska, Petar isteruje demone u Delima 5:16; Filip u Delima 8:7; i Pavle u Delima 16:16-18; 19:11-12. Tako da ovi primeri pokazuju da demoni koji prebivaju u ljudima mogu da budu isterani.

2. Sredstva za Isterivanje Demona

„Koja su sredstva pomoću kojih se vrši egzorcizam?“ Sve zajedno, ima pet načina kako to može da se uradi. Prvi način je u ime Ješue Mesije (Luka 10:17).

Drugo, to se čini i pomoću sile Duha Svetoga. Osoba ne bi trebala da isteruje demone u svoje vlastito ime, nego u ime Mesije; to se ne sme činiti u svojoj snazi, nego u sili Duha Svetoga (Matej 12:28).

Treće, to bi trebalo da se radi sa jednostavnom rečju, to jest, sa zapovedi (Matej 8:16; Marko 5:8). Nema potrebe da se prolazi kroz duge rituale isterivanja demona. Trebalo bi biti dovoljno da se jednostavno zapovedi demonu sa jednostavnom rečju, a ta reč je, „Izlazi napolje u ime Ješue Mesije“.

Četvrto, to mora biti učinjeno verom. Vernik mora da veruje da ima moć i autoritet kroz Ješuu Mesiju da to učini (Matej 17:18-20).

Peto, ima određenih tipova demona kojima se ne može jednostavno zapovediti da izađu, konkretno, demon koji uzrokuje da osoba bude nema. U slučaju nemih ili gluvih demona, sredstvo isterivanja je molitva; demon mora da bude isteran molitvom (Matej 9:29). Dok se nekim demonima može jednostavno narediti da izađu u ime Mesije, po moći Duha, sa Reči, i utemeljeno na veri, postoje izuzeci i neki demoni mogu da budu isterani napolje samo kroz molitve svetih. U takvim slučajevima, osoba ne treba da pokušava da istera demona koristeći se autoritetom u imenu Mesije; već radije, Gospod će to učiniti posredstvom molitve svetih.

3. Egzorcizam u Odnosu Prema Nevernicima i Vernicima

Kao šta smo to već istaknuli, i vernici i nevernici mogu da budu kontrolisani od strane demona. „Šta onda u vezi sa egzorcizmom prema vernicima i prema nevernicima?“

a. Nevernici

Nevernik nema apsolutno nikakav autoritet ni u kom pogledu. U slučaju nevernika, neko ko je vernik mora da prisili demona da izađe u ime Mesije, u moći Duha, na temelju vere, i u određenoj situaciji, ako treba da se moli da demon izađe. Vernik to mora da napravi, jer nevernik nema nikakav autoritet da to sam učini.

b. Vernici

Ali sve ovo nije baš najbolji izbor u slučaju vernika koji je kontrolisan od demona. Kao što smo već pominjali pre, razlika između vernika i nevernika jeste da nevernik može da bude u potpunosti kontrolisan, a vernik može da bude samo delimično kontrolisan od demona. Uvek postoji deo vernika koji je dosledno pod Božijom kontrolom. Baš zato što je neko vernik, nije neophodno da ima silu drugog vernika koja će da isteruje demona; vernik može sam da istera demona iz sebe. To je razlog, kada se suočava sa Satanom, zašto je vernik ohrabren da čini jednu stvar: da se

odupre (Jakovljeva 4:7; I Petrova 5:8-9; Efescima 6:10-18). Vernici su upućeni da se odupru Satani sveukupno pet puta u ova tri odlomka. Ukoliko se vernik odupre Satani, takav može da istera demona iz sebe.

Sredstva da se to napravi dana su nam u Efescima: **jačajte se u Gospodu** (Efescima 6:10). Biti **jak u Gospodu**, znači da se na sebe obuče **sva oprema Božija**. **Obuči na sebe svu opremu Božiju**, znači razumeti položaj vernika **u Hristu**; da se razume poziciona istina. Zbog toga šta vernici jesu poziciono **u Hristu**, i zato što su kršteni u Njegovo telo, oni imaju autoritet. Problem je u tome da vernici ne poznaju uvek autoritet koji imaju, tako da ga ni ne koriste zbog toga. Vernici moraju da uče o svojoj poziciji **u Hristu**, kao i o autoritetu koji ide uz to.

Postoje trideset i tri stvari koje su istina za osobu koja je vernik u Isusa Mesiju. U trenutku kada osoba poveruje, krštena je Duhom Svetim u Telo Mesije, i trideset tri stvari se dešavaju tom prilikom. Sve te stvari nose sa sobom određeni stepen autoriteta. Imperativ je za vernika da proučava i da uči o svojoj poziciji **u Hristu**, da bi razumeo i da bi ispravno primenjivao autoritet koji dolazi sa tim.

X. DEMONIZAM I VERNIK

Kada govorimo o odnosu između demonizma i vernika, četiri stvari treba da se istaknu.

A. Demoni se Protive Svetima

Prva poanta je da se demoni protive svetima. Ima jedno neprekinuto protivljenje prema svetima, i to se da videti na tri načina. Prvo, postoji jedno generalno, opšte protivljenje. Ovo ponekad dolazi kroz direktnu opoziciju od strane demona (Efescima 6:12). Postoji takođe i demonsko protivljenje prema vernicima koje se odvija kroz nevernike (Efescima 2:2). Drugi oblik je protivljenje pojedinačno prema određenom verniku (Efescima 2:3). Postoji takođe i treći oblik, a to je protivljenje telu vernika, protivljenje prema lokalnoj crkvi (Otkrivenje 2:24).

B. Bog Koristi Demone

Druga stvar koju bi trebalo imati na umu jeste da Bog koristi demone za duhovni rast vernika. Bog će dozvoliti određeni stepen demonskih aktivnosti izvana, ne i iznutra, radi duhovnog rasta vernika. Bog je upotrebio demona da nauči Pavla poniznosti u II Korinćanima 12:7.

C. Demoni Su Poraženi Na Krstu

Treća stvar koju treba imati na umu u vezi sa vernicima i demonima jeste da su demoni poraženi na krstu (Kološani 2:15). To znači da oni nemaju nikakav legalni autoritet nad nama, jedino ako se mi svojevolski podložimo njima. Oni su poraženi, i vernici ne moraju da ih slušaju. Vernici se podlažu njima samo ukoliko upadnu u neku od ovih demonskih zamki koje smo pre naveli.

D. Vernici Imaju Odgovornosti

Četvrta stvar jeste to da vernik ima četiri odgovornosti u vezi sa demonima. Prvo, vernik bi trebao da nauči kako da testira duhove (I Jovanova 4:1-4). Drugo, ne bi trebalo da bude nikakvog savetovanja, niti ikakvog kontakta sa svetom okultnoga (Levitski Zakon 19:31; Ponovljeni Zakon 18:9-14; Isaija 8:19). Treće, ne bi trebalo da vernik ima bilo kakvo zajedništvo sa onima koji su povezani sa demonskim aktivnostima (I Korinćanima 10:20). Četvrto, vernici treba da na sebe obuku **svu opremu Božiju**, a to znači Pisma (Efescima 6:10-18).

XI. BUDUĆE AKTIVNOSTI DEMONA

Nešto pre u ovom rukopisu, govorili smo o istorijskim aktivnostima demona, kao i o njihovom sadašnjem delovanju. „Sada se postavlja pitanje koje su aktivnosti demona u budućnosti?“ Buduće aktivnosti demona mogu da se podele u dve kategorije.

A. Crkva

Prva kategorija odnosi se na Crkvu. Tokom poslednjih dana, demoni će širiti lažne doktrine po Crkvi, kako bi doneli veliko otpadništvo. To se već ispunjava i u ovom veku; velika većina vidljive Crkve danas, već je otišla u otpadništvo. Ovo je predviđeno kao buduće delovanje demona u I Timoteju 4:1-3.

B. Velika Nevolja

Druga kategorija je Velika Nevolja. Biće izuzetno snažnih demonskih aktivnosti u vremenu Velike Nevolje. Još jednom, biće strahovit porast demonskih aktivnosti, kao što je to bilo i u vremenu Evanđelja. Biće barem četiri posebna delovanja koja će demoni činiti u vremenu Velike Nevolje.

1. Demonske Invazije

Prvo posebno delovanje jeste da će se desiti dve demonske invazije. Prva demonska invazija (Otkrivenje 9:1-11) biće u svrhu snažnog mučenja ljudi, ali ne do smrti, i to će da traje pet meseci tokom vremena Velike Nevolje. Druga demonska invazija, vođena od strane četiri demona koja su sada sputana na Reci Eufkrat u Iraku, biće u svrhu uništenja jedne trećine čovečanstva (Otkrivenje 9:16-19). Sveukupno će dve stotine miliona demona biti pušteni iz **Bezdana** (iz Ambisa), da budu vođeni u drugu demonsku invaziju.

2. Obožavanje Demona

Druga posebna demonska aktivnost u vremenu Velike Nevolje ima veze sa činjenicom da će ljudi obožavati demone u izuzetno velikim razmerima, toliko će

veliko i rasprostranjeno biti to obožavanje, da tako nešto nikada nije viđeno u istoriji ljudske vrste (Otkrivenje 9:20-21).

3. Demonsko Zatočeništvo

Treće posebno delovanje demona u vremenu Velike Nevolje jeste da će oni, zajedno sa Satanom, biti zbačeni iz svog sadašnjeg prebivališta, atmosferskih nebesa, koja su sadašnje prebivalište Satane. Biće zbačeni i ograničeni, zatočeni na zemlji za vreme druge polovine Nevolje (Otkrivenje 12:7-12). Ovo objašnjava i zašto će da bude tako izuzetno velik porast demonskih aktivnosti u vremenu Velike Nevolje.

4. Kampanja Armagedon

Četvrto posebno delovanje jeste da će demoni pomoći da se okupe nacije za konačni rat, za Armagedon. Otkrivenje 16:13-14 govori o demonima sa žabljim karakteristikama koji će izaći kako bi uveravali nacije da se skupe za konačni sukob, Kampanju Armagedon.

XII. USUD DEMONA

Usud demona će da dođe u dve faze: kroz Milenijum i u Večnom Poretku.

A. Milenijum

Prva faza usuda demona desiće se u vremenu Milenijuma; oni će u tom vremenu biti na mestu svog zatočeništva. Ovo je poanta Isaije 24:21-22, gde nam se kaže da će Bog kazniti **nebesku vojsku gore**, pala anđeoska bića koji će biti stavljena u zatvor. Svi demoni će biti zatočeni tokom celog vremena trajanja Milenijuma, tako da u vremenu Milenijskog Carstva neće biti ama baš nikakvih demonskih aktivnosti. Mnogi pretpostavljaju da će oni biti zatočeni sa Satanom u **Bezdanu**, ali to nije ono šta Biblija uči. Sam Satana će biti zatočen u **Bezdanu**, tokom celog vremena trajanja Mesijanskog Carstva. Démoni, međutim, neće biti zatočeni tamo sa njim, već će biti podeljeni u dve grupe i zatočeni na dva mesta.

Prva grupa demona biće zatočena u zemlji Edom, a to je danas južni deo države Jordan. Ovo je poanta Isaije 34:13-15, koji pominje različite životinje koje žive u zemlji spaljivanja i gorućeg sumpora. Ali, mi znamo da doslovne životinje poput ovih pomenutih ne mogu da žive u zemlji spaljivanja i gorućeg sumpora, tako da su ta bića koja imaju životinjski izgled i karakteristike zapravo demoni. Jedna grupa demona biće zatvorena u zemlji Edom, odnosno u Južnom Jordanu. Druga grupa demona biće zatočena u gradu Vavilonu koji se nalazi unutar područja današnje moderne države Irak (Isaija 13:21-22; Otkrivenje 18:2).

Svi demoni će biti zatočeni tokom vremena Milenijuma, u Edomu, ili u Vavilonu. Zbog ovih razloga, ova dva područja sveta biće područja pustoši kroz celo vreme Perioda Carstva, biće to područja spaljivanja i gorućeg sumpora, sa dimom sumpora koji će se uzdizati svo vreme kroz hiljadu godina. I tako, dok ceo svet bude

predivan i u zelenilu prirode i bojama cveća, ova dva područje biće pustoš. Nijedno ljudsko biće neće tamo živeti, samo demoni koji su tamo zatočeni.

Neće biti demonskih aktivnosti bilo kakve vrste, ni uznemiravanja, ni uticaja, niti kontrole kroz celo vreme trajanja Carstva. Kakav god greh da se zatekne u Carstvu, biće to rezultat čovekove grešne prirode, a ne demonskih aktivnosti.

B. Večni Poredak

Druga faza usuda demona jeste Večni Poredak. Ovo će da dođe u dve faze.

Prvo, svaki demon će da bude osuđen na Velikom Belom Prestolu Suda od strane vernika. U I Korinćanima 6:3, Pavle kaže da će vernici jednog dana suditi anđelima. On nije mislio na dobre anđele, jer dobri anđeli nisu nikada sagrešili, i nikada nisu imali neuspeh u svojim misijama, tako da oni ne treba da budu podvrgnuti sudu. Anđeli kojima će da bude suđeno su pali anđeli, ili demoni. Na Velikom Belom Prestolu Suda, svi demoni će biti osuđeni kako bi im se odredila individualno kazna, jer među demonima postoje različiti stepeni poročnosti. Nemaju svi isti stepen poročnosti, tako da će postojati i stepenovanje u kazni, čak i za demone. Stepen će da bude određen od strane vernika.

Posle Velikog Belog Prestola Suda doći će druga faza; to jest, oni će biti bačeni u Ognjeno Jezero, i tamo će da provedu večnost (Matej 8:29; 25:41, 46). Ovo će biti konačan usud demona.

Napomena prevodioca: Za prevod ovog MBS-a činilo mi se dobro da prevodim Biblijske tekstove iz Engleske verzije prevoda koja je korištena u ovoj studiji. Pri tome mi je od velike pomoći bila Varaždinska Biblija – izdanje Hrvatskog Biblijskog Nakladnika, 2012. Koristio sam i Savremeni Srpski Prevod u izdanju Hrišćanskog evangelizacionog centra iz Bačkog Petrovca.

Prevod: Branko Gotovac 2018.